

วิถีชีชมพู่ ของคนวังชมภู

กฤตตฤณ, พรทิวา ไวยครุฑธา

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ 978-616-393-025-5

พิมพ์ครั้งที่ 1

ธันวาคม 2558

บรรณาธิการอำนวยการ

ดวงพร เฮงบุญพันธ์

นัฐพงษ์ ศรีวงศ์

ชฎานิษฐ์ เพชรอุดม

บรรณาธิการ

กฤตพจน พงศ์ถิระประสิทธิ์

กองบรรณาธิการ

ณัฐชา วิวัฒน์ศิริกุล

ช่างภาพ

กฤตพจน พงศ์ถิระประสิทธิ์

ศิลปกรรม

พรทิวา ไวยครุฑธา

ออกแบบปก

อรกุล แก้วหิรัญ

พิสูจน์อักษร

ปรียนันท์ ตั้งพุทธิพงศ์

ประสานงานการผลิต

ชัชฎาพร ณ บางช้าง

จัดพิมพ์โดย

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

โดยสำนักสนับสนุนสุขภาวะชุมชน (สำนัก 3)

อาคารเรียนรัฐสุภากะ เลขที่ 99/8 ซอยงามดูพลี

แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120

โทรศัพท์ 02-343-1500 www.thaihealth.or.th

www.punsook.org, www.facebook.com/punsook

ดำเนินการผลิตโดย

หจก. จู๊ซ อีฟ มีเดีย แอนด์ คอมมิวนิเคชั่น

เลขที่ 7 ซอยรามคำแหง 44 แยก 2 ถนนรามคำแหง

แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ 10240

ติดต่อ - Contact

สำนักงานเทศบาลตำบลวังชมภู

ถนนสระบุรี-หล่มสัก เลขที่ 999 หมู่ 3 ตำบลวังชมภู

อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ 67210

เบอร์โทร 056-771399-400

โทรสาร 056-771399-400 ต่อ 107

E-mail : wangchomphu.tedsaban@gmail.com

คำนำ

รศ.ดร.ชนิษฐา นันทบุตร ผู้อำนวยการ ศูนย์วิจัยและพัฒนาระบบสุขภาพชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้กล่าวเอาไว้ว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องสร้างกระบวนการเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง โดยไม่ต้องพึ่งพาความรู้จากหน่วยงานราชการ หรือ ความรู้จากองค์กรการศึกษาอื่น ต้องบอก ตัวเองว่า เราคือสถาบันที่สร้างความรู้ให้กับ คนอื่นได้ ชี้นำสังคมได้ นี่เป็นเหมือนการปฏิรูป การเรียนรู้ปฏิรูปให้เห็นโอกาสที่จะทำให้ชุมชน ท้องถิ่นไม่ต้องเป็นผู้ตามอีกต่อไป เป็นการ เปลี่ยนวาทกรรมของการเรียนรู้โดยสิ้นเชิง”

สิ่งที่ รศ.ดร.ชนิษฐา กล่าวนั้น เรียกให้ กระชับสั้น คือการใช้องค์ความรู้ที่ได้รับการ เก็บสะสมภายในพื้นที่มาสร้างประโยชน์ให้กับ ชุมชนท้องถิ่น ซึ่งเป็นฐานรากที่สำคัญของการ พัฒนาประเทศ เป็นที่มาให้สำนักงานกองทุน สนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) โดย สำนักสนับสนุนสุขภาพชุมชน (สำนัก 3) ได้ เข้ามาสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั่วประเทศในการสำรวจทุนและศักยภาพ ถอดบทเรียน ตลอดจนสร้างบุคลากรที่มี

ความสามารถในการนำใช้ และถ่ายทอด องค์ความรู้ที่ได้รับการสังเคราะห์มาแล้ว อย่างดี เพื่อกระจายองค์ความรู้เหล่านั้นให้กับ เพื่อนเครือข่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั่วประเทศต่อไป

ที่สุดแล้วเมื่อท้องถิ่นสามารถทำได้ดังว่า ก็ยิ่งทวีความเข้มแข็งให้กับชุมชนท้องถิ่น อันเป็นการสร้างคุณภาพความเป็นอยู่ที่ดีให้ เกิดขึ้นได้ ซึ่งเวลานี้กระบวนการทุกอย่างได้ ดำเนินมาระยะหนึ่งแล้ว พัฒนาการของพื้นที่ แต่ละแห่งได้รับการยืนยันเป็นที่ประจักษ์ว่า สร้างสุขภาวะที่ดีครบทุกมิติให้กับชุมชนท้องถิ่น

อย่างพื้นที่ตำบลวังชมภูเอง เป็นภาพ สะท้อนของชุมชนกิ่งเมืองที่มีการจัดการตนเอง ที่หลากหลาย จากทุนและศักยภาพที่ตัวเองมี ผ่านบุคคลที่ยกระดับตัวเอง จากประชาชนเป็น พลเมืองเต็มขั้น ซึ่งนับเป็นอีกต้นแบบหนึ่งที่ ชวนให้เข้าไปศึกษา หนังสือ “วิถีสีชมพู ของคน วังชมภู” เล่มนี้คือสื่อกลาง ด้วยเครือข่าย ร่วมสร้างชุมชนท้องถิ่นน่าอยู่มีพื้นที่ศึกษาอยู่ ทั่วประเทศ หนังสือเล่มนี้จึงเปรียบเสมือน ทางลัดให้เครือข่ายฯ ได้เรียนรู้ร่วมกันได้

6 | บทนำ

‘วิถีสี่ชมพู ของคนวังชมภู’

10 | สัมภาษณ์

นัฐพงษ์ ศรีวงศ์ ปลัดเทศบาลตำบลวังชมภู :
‘ร่วมแรง ร่วมทุน ร่วมใจ’ พัฒนา ‘วังชมภู’

14 | บริหารจัดการแบบคนวังชมภู

16 | สายตรวจร่วมใจ อุุ่นใจชาวประชา

20 | ธนาคารขยะชุมชนวังชมภู

22 | คลินิกกองทุนหมู่บ้าน

24 | จิตอาสา

26 | รวมใจให้บ้านหลังสุดท้าย

28 | กลุ่มเยาวชนอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรม

32 | เศรษฐกิจชุมชน

34 | ดอกไม้ประดิษฐ์ กลุ่มแม่บ้านทรัพย์ชมภู

38 | ชีวิตดีดี มีพืชผักปลอดสาร

42 | เพ(ร)าะใจรัก

44 | กลุ่มอนุรักษ์พระเครื่องท้องถิ่นวังชมภู

สารบัญ

46 | วิชาชีวิต

- 48 | ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงในสถานศึกษา
- 52 | สหกรณ์โรงเรียน
- 53 | โรงเรียนธนาคาร
- 54 | ห้องสมุดมีชีวิต
- 58 | ศูนย์ไอซีทีชุมชน
- 60 | เยาวชนยามว่างสร้างอาชีพ

62 | สุขภาพชุมชน

- 64 | กองทุนหลักประกันสุขภาพตำบลวังชมภู
- 68 | อาสาสมัครฉุกเฉิน
- 70 | วู้ดบอล
- 73 | ชมรมผู้สูงอายุ

74 | วัฒนธรรม

- 76 | ผู้สูงอายุปฏิบัติธรรมบ้านงามประทีป
- 79 | ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิต วัฒนธรรม
- 82 | มัสยิดสามแยกวังชมภู

84 | กินอิ่ม อยู่สบาย เที่ยวเพลิน

- 86 | ร้านนิตอาหารป่า
- 88 | ร้านผัดไทยแคบหมูวังชมภู
และกาแฟสดวังชมภู
- 90 | ร้านลาบป่าหั่น
- 92 | โฮมสเตย์บ้านพื้งจันทร์
- 94 | วัดช้างเผือก (หลวงพ่อบท)

บทนำ 'วิถีชีวมพ' ของคนวังชมภู'

Introduction

การเดินทางสู่เพชรบูรณ์ครั้งนี้ไม่เหมือน
ครั้งก่อน ด้วยว่าจุดหมายปลายทางไม่ใช่
แหล่งท่องเที่ยวยอดนิยม หากแต่เป็นตำบล
เล็กๆ ในเขตอำเภอเมือง ซึ่งถึงก่อนโซน
เมืองเก่าของอำเภอเมืองราว 21 กิโลเมตร
ตำบลที่มีชื่อแสนหวานว่า 'วังชมพู'

เราลงรถบริเวณสามแยกวังชมภู ซึ่งเป็นบริเวณที่รถโดยสารประจำทางจอดเป็นประจำ บรรยายากในวันนั้น ฝนเพิ่งตกไปไม่นาน และเรามาถึงในช่วงเที่ยง ช้ากว่าที่คาดการณ์ไว้เล็กน้อย หลังจากนั้นรถบริเวณท่ารถ น้องนุญที่รู้จักมักคุ้นกันดีก็ขับรถมารับ

เราเริ่มทำความรู้จักกับตำบลแห่งนี้ทีละน้อย โดยตำบลวังชมภูมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสองแห่ง คือเทศบาลตำบลวังชมภู และองค์การบริหารส่วนตำบลวังชมภู ซึ่งแม้จะเกิดขึ้นจากกฎหมายคนละฉบับ แต่ทั้งสองหน่วยงานทำงานประสานกันได้ดีด้วยดี

“ที่นี่อะไรก็หาสิชมภู ทั้งสำนักงานเทศบาล อาคาร มัลลียด เหมือนเป็นจุดขายของตำบลเรา” ผู้นำทางของเราว่าเช่นนั้น

เทศบาลตำบลวังชมภูมีพื้นที่ในความดูแล 4.3 ตารางกิโลเมตร โดยมีพื้นที่อยู่ในหมู่ที่ 3, 5, 8, 9, 11 และ 12 โดยชุมชนในเขตเทศบาลเป็นชุมชนด้านการค้า สำนักงานหน่วยราชการที่คอยให้บริการแก่ประชาชน ชุมชนมีความหนาแน่น แต่ไม่ถึงกับแออัด

ความโดดเด่นของตำบลวังชมภูคือความเพียบพร้อมด้านบริการสาธารณะต่างๆ ทั้งด้านสุขภาพ การศึกษา อาชีพ ตลอดจนคุณภาพชีวิต ผู้คนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญในการใช้ชีวิต

ความที่ตำบลนี้เป็นตำบลผ่านเข้าสู่ตัวเมือง จึงอาจไม่คึกคักเท่าไรนัก ผู้คนอยู่อย่างเรียบง่าย วนวายบ้างเล็กน้อยตามลักษณะความเป็นเมือง อยู่ร่วมกันด้วยความเคารพซึ่งกันและกัน

“เมืองมีปัญหาค่อนข้างจริงจัง หลายครั้งที่คนไม่ยอมลดราวาศอก แต่สภาพโดยรวมของที่นี่ก็ยังมีดี ทุกครั้งที่ปัญหาาก็คลี่คลายไป ไม่ได้เป็นความขัดแย้งระยะยาว” ผู้นำทางว่าเช่นนั้น

ด้วยพื้นฐานของความเป็นคนพุทธกระมัง ที่ช่วยให้สังคมของวังชมภูยังคงสงบ มีความสุข แต่เมื่อได้ฟังจากคำบอกเล่าว่าที่นี่มีมัสยิดอยู่แห่งหนึ่งด้วย ก็ทำให้ต้องเปลี่ยนความคิด

ยกเลิกสมมติฐานนั้นทิ้งไป ด้วยการที่สังคมจะสงบ เป็นระเบียบ มีความสุขได้นั้น เป็นเพราะทุกคนเคารพในสิทธิความเป็นพลเมืองของกันและกัน น่าจะถูกต้องตรงประเด็นมากกว่า

เห็นว่าที่นี่เป็นมุสลิมมาจากปากีสถาน ตั้งรกรากอยู่จนปัจจุบัน มีไม่กี่ครอบครัวเท่าไร แต่ก็ไม่น่าสนใจไม่น้อยเลยทีเดียว

แล้วก็อย่างที่ผู้นำทางของเราว่า หลังจากผ่านชั่วโมงแรกของการมาเยือน เราสังเกตได้ถึงสีชมพูของอะไรต่อมิอะไรที่อยู่ที่นี่ และไม่แน่ว่า ในความคิดจิตใจของผู้คนที่นี่ ก็อาจจะเป็นสีชมพูด้วยเช่นกัน แต่จะใช่หรือไม่ การเดินทางสู่หน้าต่อๆ ไป คงจะแทนคำตอบได้เป็นอย่างดี

ສັມພາຢຸດ

Interview

เทศบาลตำบลวังชมภูมีปลัดเทศบาลทำหน้าที่รักษาการและทำงานแทนนายกเทศมนตรี ด้วยประสบกับปัญหาทางการเมืองบางประการ แต่นั่นมิใช่ปัญหา เพราะองค์กรหนึ่งจะอยู่ได้ ต้องอาศัยการทำงานร่วมกันของทุกฝ่าย ทำงานด้วยทัศนคติที่มุ่งพัฒนาพื้นที่ มอบประโยชน์แก่ชุมชน มากกว่าประโยชน์ส่วนตน ซึ่งปลัดเทศบาลตำบลวังชมภูจะมาเกียรตินำถึงกิจการงานต่างๆ ของชุมชนแห่งนี้เป็นการเรียกน้ำย่อยก่อน

‘ร่วมแรง ร่วมทุน ร่วมใจ’ พัฒนา ‘วังชมภู’

นัฐพงษ์ ศรีวงศ์ ปลัดเทศบาลตำบลวังชมภู

นัฐพงษ์ ศรีวงศ์ ปลัดเทศบาลตำบลวังชมภู เล่าให้ฟังว่า ตำบลวังชมภูมีท้องถิ่นทำงานขับเคลื่อนตำบลด้วยกันถึง 2 แห่ง คือ เทศบาลตำบลวังชมภู ซึ่งจัดเป็นเทศบาลขนาดกลาง และองค์การบริหารส่วนตำบลวังชมภู โดยเทศบาลตำบลวังชมภู มีพื้นที่ในความรับผิดชอบ 4.3 ตารางกิโลเมตร มีอยู่ด้วยกัน 6 ชุมชน คือชุมชนที่ 1 ชุมชนชาววัง ชุมชนที่ 2 ชุมชนทรัพย์ชมภู ชุมชนที่ 3 ชุมชนงามประทีป ชุมชนที่ 4 ชุมชนคลองห้วยนา ชุมชนที่ 5 ชุมชนร่วมใจวังเจริญ ชุมชนที่ 6 ชุมชนวังชมภูเฉลิมราชกุมารี ซึ่งพื้นที่ของเทศบาลตำบลวังชมภูจะเป็นที่รวมของศูนย์ราชการรวมไปถึงองค์กรต่างๆ ชมรม การกำหนดยุทธศาสตร์ต่างๆ จึงต้องคำนึงถึงการทำงานของแต่ละหน่วยงาน ให้มีการสอดประสานกันได้ดี

“ทุกวันนี้ เวลาที่เทศบาลตำบลวังชมภูทำอะไร จะมีการเชิญประชุมความคิดเห็นร่วมกัน ทั้งในเรื่องงบประมาณ การจัดกิจกรรม ด้วยเราเน้นการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม และความที่พื้นที่ตำบลวังชมภูมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถึง 2 แห่ง ยิ่งทำให้เราต้องประสานความร่วมมือเพื่อไม่ให้เกิดการทำงานที่ทับซ้อนกัน จนเป็นเหตุให้เกิดงบประมาณโดยใช่เหตุ หรือขอความร่วมมือในหลายวาระหลายโอกาสในการดำเนินกิจกรรมเพื่อประโยชน์ของคนทั้งตำบล” ปลัดนัฐพงษ์กล่าว

ภาวะความร่วมมือ ร่วมแรง และร่วมใจ จึงมีให้เห็นกันตลอดทั้งปี เพราะมีกิจกรรม ในแต่ละช่วงเวลา ฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของ เทศบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม นั้นๆ ที่ต้องเข้ามาร่วมหารือ

ขณะทำงานสำคัญอีกอย่างคือการเข้าถึง ประชาชน จึงเป็นหน้าที่ของเทศบาลที่ต้องทำ ประชาคมกับประชาชนในพื้นที่ เพื่อรับทราบ ปัญหา ตลอดจนความต้องการของประชาชน

“ทั้งนี้เป็นระเบียบข้อบังคับทางกฎหมาย อยู่แล้ว ก่อนทำแผนพัฒนาของเทศบาล โดย ในช่วงเดือนพฤษภาคมนั้น เจ้าหน้าที่เทศบาล ต้องลงพื้นที่เพื่อทำประชาคมให้แล้วเสร็จ ก่อนทำแผนพัฒนาเทศบาลต่อในช่วงเดือน มิถุนายน เป็นหน้าที่หลักขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่ต้องตอบสนองความต้องการของ ประชาชน และต่อข้อระเบียบกฎหมายของ กระทรวงมหาดไทย” ปลัดนัฐพงษ์อธิบาย

บนเวทีประชาคมแต่ละปี เมื่อมีการเสนอ เป็นประเด็นขึ้นมา จะมีการใช้มติที่ประชุม ณ เวลานั้น จัดลำดับความสำคัญเร่งด่วน ตั้งแต่ หนึ่ง สอง สาม สี่ ห้า และต่อไปจนครบ สิ่งใด สำคัญจัดเป็นวาระเร่งด่วน จากนั้นทำแผน พัฒนา ก่อนเอาเข้าบรรจุในแผนพัฒนาสามปี โดยในทุกปีจะมีคณะกรรมการพัฒนาเทศบาล ตำบลวังชมภู ทำหน้าที่พิจารณาแผนว่า สอดคล้องกับความต้องการหรือไม่ และมี คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผน พัฒนาเทศบาลตำบลวังชมภู ทำหน้าที่เป็น คณะกรรมการยกร่างแผนพัฒนาเทศบาล นำ เสนอต่อผู้บริหารเพื่อให้มีการลงนามต่อไป นอกจากนี้ ยังมีคณะกรรมการติดตามผลและ ประเมินผลการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล

ตำบลวังชมภู คอยทำหน้าที่ติดตามและ ประเมินผล เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตาม วัตถุประสงค์ ซึ่งทั้งคณะกรรมการทั้ง 3 ชุดนี้ ต้องออกไปร่วมประชาคมกับเจ้าหน้าที่ รับทราบความคิดเห็นความต้องการของ ประชาชน

ความที่เป็นเขตเทศบาล แน่นนอนอยู่แล้วว่า โครงสร้างพื้นฐานสมบูรณ์พร้อม ไม่มีสิ่งใด ใหม่ มีเพียงการซ่อมแซมปรับปรุงของที่มีอยู่ แล้ว เช่นนั้นการพัฒนาจึงมุ่งเน้นไปที่การ พัฒนาคุณภาพชีวิต เรื่องของสุขภาพ

“ที่จริงแล้วโครงสร้างพื้นฐานก็สอดคล้อง กับคุณภาพชีวิต โดยส่วนตัวจึงมองว่า การ ซ่อมแซมถนนหนทาง ร้างระบายน้ำ ก็เป็นการ พัฒนาคุณภาพชีวิตโดยทางอ้อม ขณะที่ทาง ตรงคือการส่งเสริมด้านกีฬา โดยเฉพาะในกลุ่ม ประชากรผู้สูงอายุ ซึ่งที่นี้เราพัฒนาจนสามารถ เข้าแข่งขันในกีฬาระดับชาติ ได้รับรางวัล เหรียญทองการแข่งขันวู้ดบอลในกีฬาแห่งชาติ รุ่นผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป ขณะที่เยาวชนและ กลุ่มคนทั่วไป ทางเทศบาลก็มีวัสดุอุปกรณ์ เกี่ยวกับการกีฬา เกี่ยวกับการแข่งขัน ทั้งหมด มีไว้ให้พร้อม ตอบความต้องการของประชากร ในทุกระดับ” ปลัดเทศบาลอธิบายเพิ่มเติม

ทิศทางในอนาคต ทางเทศบาลตำบลวังชมภู ยังคงมองหาวัดกรรมใหม่ๆ ที่ตอบความ ต้องการของประชาชนในพื้นที่ซึ่ง ณ วันนี้ ปลัด นัฐพงษ์ยอมรับ ประชาชนในเขตเมืองมีความ ตื่นตัวกับเรื่องต่างๆ ก่อนข้างมาก ยามมีปัญหา จะกล้าพูดกล้าแสดงออก ในฐานะที่เป็นข้าราชการ จึงต้องมีความตื่นตัว เปิดหูเปิดตา เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เพื่อนำมาใช้พัฒนาชุมชนให้มีสุขภาวะครบ ถ้วน ทั้งกาย ใจ สังคม และปัญญา...

บริหารจัดการ แบบคนวังชมภู Management

กว่าจะเป็นชุมชนที่น่าอยู่ ต้องผ่านปัญหา
อะไรมากมายสารพัด แล้วจึงมาสู่แนวทางการ
จัดการ ซึ่งในความเป็นชุมชนกึ่งเมือง
ปัญหาที่เห็นได้ชัดคืออาชญากรรม ขยะ และ
เศรษฐกิจ ซึ่งที่นี่ก็มีเครื่องมือในการทำงาน
เพื่อตอบสนองปัญหา หลายเรื่องอาจต้อง
ใช้เวลา ด้วยต้องวางพื้นฐาน หลายเรื่องก็
จัดการได้ไว แตกต่างกันไปตามสถานการณ์

สายตรวจร่วมใจ อุ้มใจชาวประชา

ตลาดวังชมภูเป็นตลาดได้รุ่งในเขตเทศบาล
ในอดีตพ่อค้าแม่ขายในตลาดได้รับความเดือดร้อน
ทั้งจากปัญหากลุ่มมอเตอร์ไซด์ซึ่ง ปัญหาการก่อเหตุ
ทะเลาะวิวาทยามวิกาล ปัญหาของหาย รวมถึง
ปัญหาเสพติด ลำพังตำรวจไม่เพียงพอจะต่อกรได้
กลุ่มพ่อค้าแม่ค้าจึงส่งหนังสือร้องทุกข์ถึงฝ่าย
บริหารของชุมชน ฝ่ายบริหารจึงหารือกันแล้วจัดตั้ง
ชุดตรวจขึ้นมา ครั้งแรกออกตรวจเฉพาะพื้นที่
ในความดูแลของเทศบาลตำบลวังชมภู อาณาเขต
4.3 ตารางกิโลเมตร แต่มีอุปสรรคเยอะมาก

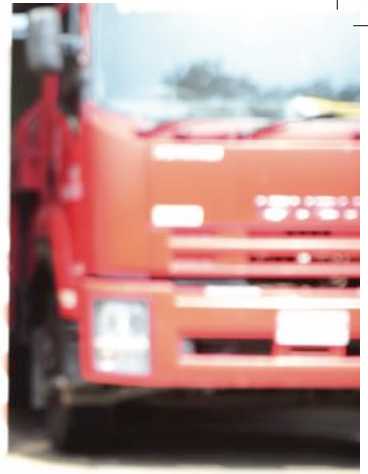
“แรกเริ่มเราไม่มีเงินทุน อย่างพอมีเหตุชาวบ้านยังเด็กแว้นซ์เราทำอะไรไม่ได้ เลยตั้งกองทุนสายตรวจร่วมใจ มีกลุ่มผู้บริหารท้องถิ่นร่วมบริจาค มีการประชาสัมพันธ์เสียงตามสายให้ประชาชนได้รับรู้ว่าเราทำอะไร” **ธนู สุกานันท์** หัวหน้าชุดกู้ภัย ผู้ก่อตั้งสายตรวจร่วมใจ ย้อนความให้ฟัง

“ตอนนั้นได้รับกาแฟซอง อาหารกระป๋อง มาฆ่า เงินหมื่นกว่าบาท ทำให้เจ้าหน้าที่มีแรงใจ ออกตรวจอาติดยัลส์วัน เทียงคิน

ตีหนึ่งตีสองก็ออก”

ปัญหาอีกอย่างคือการไม่สามารถติดตามผู้ก่อเหตุที่หนีออกไปนอกพื้นที่ได้ ด้วยขอบเขตของอำนาจหน้าที่ที่มีจำกัด พอตีปี 2552 ท้องที่เลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 3 คนใหม่ พอผู้ใหญ่บ้านรู้ปัญหา จึงชวนให้ผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่ ออกตรวจร่วมกัน เพราะกฎหมายระบุว่าผู้ใหญ่บ้านสามารถเข้าตรวจค้นลูกบ้านได้ตลอด 24 ชั่วโมง โดยไม่ต้องรอหมายศาล

ธนู สุกานันท์

ดังนั้น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน และตำรวจ จึงจับมือกัน เขียนโครงการผ่านอำเภอไปยังผู้กำกับฯ เพื่อแต่งตั้งผู้ร่วมออกตรวจจำนวน 153 คนเป็นผู้ช่วยเจ้าพนักงาน เพื่อจะได้ปฏิบัติหน้าที่โดยมีกฎหมายรองรับ กระทั่งในราวปี 2553 ‘สายตรวจร่วมมือ อุ่นใจชาวประชา’ ก็ได้ถือกำเนิดอย่างเป็นทางการ ถือเป็นความร่วมมือระหว่าง ท้องถิ่น (เทศบาลและ อบต.) ท้องที่ (อำเภอ ชมรมกันัน ผู้ใหญ่บ้าน) อาสาสมัคร (อปพร.) ผู้นำชุมชนทั้งหกชุมชนในเขตเทศบาล หน่วยราชการ (ตำรวจ) และประชาชนทั่วไปที่มีจิตอาสา

ลักษณะการทำงานคือจัดเวรออกตรวจช่วงกลางคืนโดยไม่กำหนดวันเวลาที่แน่นอน เพื่อให้ไม่ให้ผู้ก่อเหตุรู้ตัวหรือจับทางได้ โดยออกตรวจในตำบลวังชมพู 14 หมู่บ้าน พื้นที่ 71.31 ตารางกิโลเมตร แบ่งตรวจเป็นสามสาย สายละ 10 กว่าคน ใช้รถสายตรวจสามคัน คือรถตำรวจ รถสายตรวจของเทศบาล และรถสายตรวจของ อบต. และยังมียีกกลุ่มหนึ่งเข้าเวรประจำอยู่ที่ศูนย์ หากได้รับแจ้งว่ามีเหตุตรงจุดไหน ทีมสายตรวจฯ จะรุกเข้าไป นอกจากนี้นี้ยังช่วยเหลือ

บรรเทาทุกข์ยามที่มีเหตุอย่างแตก รวดถถนน อุบัติเหตุต่างๆ ก็เข้าช่วยเหลือด้วย

“ห้าปีที่ออกตรวจ ปัญหาคนไร้บ้านลดลง การทะเลาะวิวาทลดลง งานรื่นเริงอย่างงานลอยกระทงไม่มีการทะเลาะวิวาทอีกเลย ปัญหายาเสพติดลดลง เพราะเราตรวจปัสสาวะ ถ้าพบสืมวง ตำรวจจับเลย” ธนูสรุป

หลังปัญหาเบาบาง มีการตั้งด่านตรวจสกัดบ้าง ออกตรวจบ้างเดือนละสองสามครั้ง โดยจะมีการจัดเวรหมุนเวียนกันมาทำงาน

แม้ทีมสายตรวจได้รับการฝึกอบรมการต่อสู้ด้วยมือเปล่า รวมทั้งมีการเตรียมพร้อมรับมือกับอาวุธทุกครั้งที่ออกตรวจ แต่เหตุร้ายไม่อาจคาดเดาได้ ธนูบอกว่าสิ่งที่จะต้องอดในอนาคตคือจัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือและเป็นสวัสดิการไว้รองรับ กรณีเกิดเหตุอันตรายต่อตัวสมาชิก

การออกตรวจอย่างบูรณาการทำให้สามารถลุยได้จริงๆ นับเป็นการทำงานร่วมกันแบบวิน-วิน ได้ประโยชน์ร่วมกัน คือชุมชนปลอดภัย มีความอุ่นใจกันถ้วนทั่ว...

ธนาคารขยะชุมชนวังชมภู

ชุมชนที่ 6 ชุมชนวังชมภูเฉลิมราชวร เป็นชุมชนที่มีขยะมาก และไม่มีการจัดการอย่างเป็นระบบ จนกระทั่งปี 2550 หลังจากผู้นำชุมชนและสมาชิกได้ไปมีโอกาสดูงานที่จังหวัดพิจิตรและจังหวัดพิษณุโลก เป็นที่มาของการริเริ่มโครงการธนาคารขยะขึ้นในพื้นที่ ด้วยมุ่งหมายที่จะให้ครัวเรือนรู้จักการคัดแยกขยะแต่ละชนิด และเปลี่ยนให้เป็นรายได้ สร้างประโยชน์ในชุมชนต่อไปอีก

บุญจันทร์ แก้วเถาว์ วิทยากรแหล่งเรียนรู้ธนาคารขยะ ย้อนความให้ฟังว่า แรกเริ่มมีการตั้งเวทีประชาคม โดยให้คณะกรรมการชุมชนทุกคนซื้อหุ้น บวกกับคนในชุมชนรวม 100 กว่าคน ราคาหุ้นละ 100 บาท ไม่จำกัดจำนวน ในครั้งนั้นระดมทุนได้ประมาณ 1 แสนบาท เอมาลงทุนรับซื้อขยะในพื้นที่โดยเทียบราคากลางของบริษัท วงษ์พาณิชย์ จำกัด

“เราเช่าพื้นที่ของเอกชนเป็นสถานที่รวบรวมและคัดแยก ตั้งอยู่ข้างๆ บ่อขยะในหมู่ที่ 11 บ้านงามประทีป ซึ่งเป็นพื้นที่ของ อบต.วังชมภู ขณะที่ทุนที่ได้อีกส่วนหนึ่งนำไปซื้อ

บุญจันทร์ แก้วถาวร

รถยนต์มือสอง ออกวิ่งรับซื้อขยะสามวันครั้ง ในเขตเทศบาลทั้ง 6 ชุมชน มีคนขับและคนนั่งท้ายรถรวม 2 คน และมีคนคัดแยก 2-3 คน เป็นคณะกรรมการชุมชนและคนที่ถือหุ้นเวียนกันมาทำงาน ได้รับค่าแรงคนละ 200 บาทต่อวัน โดยธนาคารขยะจะนำขยะไปขายอาทิตย์ละครั้งบ้าง สองอาทิตย์ครั้งบ้าง” บุญจันทร์เล่า

กระนั้นปัญหาหนึ่งที่พบคือหลายบ้านไม่คัดแยกขยะก่อนนำมาขาย ซึ่งทำให้ได้ราคาไม่ดี ส่งผลกระทบให้คนไม่สนใจ จึงมีการออกไปให้ความรู้แก่ชาวบ้าน แต่กระนั้นการดำเนินการของธนาคารก็ประสบผลขาดทุนทุกปี

“ใจเราอยากให้กิจการรุ่งเรือง กระจายเงินไปยังชุมชน ทำให้เราให้ค่าจ้างสูง แล้วก็มีต้นทุนอื่นๆ อย่างค่าน้ำมัน ค่าเช่าพื้นที่อีก ก็ถือเป็นการเรียนรู้” บุญจันทร์สรุป

ที่สุดแล้วในปี 2554 ซึ่งเป็นช่วงเลือกตั้งนายกเทศมนตรี ธนาคารขยะก็ได้หยุดดำเนินการไปนับแต่นั้น

ปัจจุบันการจัดขยะในชุมชนใช้วิธีมอบหมายให้เจ้าพนักงานประจำของเทศบาลแบ่งกันรับผิดชอบ โดยมีเจ้าหน้าที่ประมาณหกคน หมุนเวียนกันเดือนละสองคน ออกเก็บขยะ

ทุกวัน ทำให้มีรายได้จากการขายขยะเป็นรายได้เสริม ส่วนขยะในบ่อขยะรวมที่เหลือจากการคัดแยก บริษัท เทอร์มัล เทคโนโลยี จำกัด จากจังหวัดสระบุรี มารับซื้อ

บุญจันทร์ทิ้งท้ายว่า หากจะฟื้นฟูธนาคารขยะคงต้องอาศัยบทเรียนจากชุมชนที่ตนไปศึกษาดูงานมา อย่างที่ตำบลพุดเตย (อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์) ซึ่งเทศบาลตำบลพุดเตยตั้งรางวัลประกวดหมู่บ้านสะอาด

“หมู่บ้านที่ได้รางวัลชนะเลิศคือหมู่บ้านที่ 4 ซึ่งใช้วิธีการรับซื้อขยะในหมู่บ้านโดยให้ครัวเรือนคัดแยก แล้วนำมาส่งที่กรรมการ จากนั้นลงบัญชีไว้ ก่อนนำขยะเหล่านี้ไปขาย พอหักค่าแรงคนทำงานแล้ว เงินที่เหลือเก็บไว้เป็นกองทุน ทำเช่นนี้อยู่เจ็ดเดือน ได้กำไรสองหมื่นกว่าบาท บวกกับเงินรางวัลอีกสี่หมื่น ต่อไปคงจะมีปันผลคืนให้ชาวบ้าน” บุญจันทร์ว่าเป็นวิธีที่ดี ไม่เสี่ยงต่อภาวะขาดทุน

กระนั้นไม่นานมานี้ บุญจันทร์มีโอกาสดำเนินการไปประชุมกับทางจังหวัด ซึ่งมีทิศทางว่าจะมีการออกกฎหมายให้คัดแยกขยะในครัวเรือนทั่วประเทศ นับเป็นสัญญาณที่ดีของการเริ่มต้นใหม่ของธนาคารขยะในชุมชนที่ 6 แห่งนี้...

คลินิกกองทุนหมู่บ้านวังชมภู หมู่ที่ 3

เช่นเดียวกับกองทุนหมู่บ้านทั่วประเทศ ไทย คลินิกกองทุนหมู่บ้านวังชมภู หมู่ที่ 3 จัดตั้งขึ้นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง แห่งชาติ พ.ศ.2544 ซึ่งกองทุนหมู่บ้านของ ที่มีเส้นทางการดำเนินงานที่ไม่ธรรมดา

ธนู สุกานันท์ ในฐานะประธานกองทุน หมู่บ้านวังชมภู หมู่ที่ 3 เล่าให้ฟังว่า กองทุน หมู่บ้านแห่งนี้มีปัญหามาระยะเวลาหนึ่งแล้ว ด้วยเพราะการบริหารที่ไม่โปร่งใส จนชาวบ้าน ได้รับความเดือดร้อน

“ช่วงปี 2554-2556 กองทุนฯ หยุด ดำเนินการไป ไม่มีการเก็บหนี้เป็นเวลาสามปี กลายเป็นหนี้เสียจำนวนมาก จนในช่วง ปี 2556 มีการแต่งตั้งประธานและกรรมการ ชุดใหม่รวมเก้าคน เพื่อมาสะสางปัญหาที่ ค้างคาอยู่”

ทางประธานกองทุนฯ เล่ากันว่า ที่ต้อง เข้ามาเพราะต้องฟื้นฟูกองทุน ด้วยเงินที่ได้มา ตั้งแต่ปี 2544 นั้น เป็นเงินของรัฐ ถ้าล้ม ก็ต้องหาไปคืน

“อีกอย่างยังมีช่องทางที่ยังไปต่อได้ ทาง คณะกรรมการจึงรีบตามเก็บหนี้จากลูกหนี้ที่ ค้างชำระอยู่ โดยนำทุกคนมาทำสัญญากู้ยืม ใหม่ แล้วเริ่มผ่อนชำระคืนอีกครั้ง เงินส่วนที่ หายไป คณะกรรมการชุดใหม่เป็นคนหามา รับผิดชอบ เพื่อนำส่งให้กับธนาคารออมสินใน ตอนสิ้นปี” **ธัญญา แก้วอยู่** กรรมการคลินิก กองทุนหมู่บ้านวังชมภู ช่วยเสริมให้

เมื่อการเงินส่งคืนธนาคารออมสินได้ ทำให้ ในปีถัดมา กองทุนฯ ได้รับเงินหนึ่งล้านบาท สำหรับต่อยอด จึงนำมาดำเนินการปล่อยกู้ยืม ใหม่ พร้อมทั้งเปิดรับสมาชิกใหม่ด้วยการ ขายหุ้น หุ้นละ 100 บาท ไม่จำกัดจำนวนหุ้น

ธนู สุกานันท์

ธัญญา แก้วอยู่

ที่ถือ พร้อมๆ กับเริ่มเก็บเงินออมสัจจะ หุ่นละ 100 บาท และมิกคิดว่าคนที่จะกู้ต้องซื้อหุ้นเพิ่มหนึ่งหุ้นต่อหนึ่งหมื่นบาทที่กู้ไป โดยเงินออมสัจจะนี้ทางกองทุนฯ จะเก็บไว้ในบัญชี 2 ไม่เกี่ยวกับเงินที่ทางรัฐบาลให้ยืมมา

“ตอนนี้คลินิกเราต้องรักษาตัวเองก่อน” ธัญญาวา

เวลานี้ กองทุนฯ ปลดปล่อยปีละหนึ่งครั้ง ทุกวันที่ 7 มกราคม ของทุกปี สมาชิกที่เข้าร่วมครั้งแรกกู้ได้ไม่เกิน 15,000 บาท แล้วค่อยขยับขึ้นตามเครดิตของแต่ละคน หรือให้เป็นไปตามดุลยพินิจของคณะกรรมการ แต่เพดานกู้สูงสุดไม่เกิน 30,000 บาท คิดดอกเบี้ยร้อยละหนึ่งต่อเดือน มีการผ่อนชำระ และมีการยืมเงินกำหนดชำระคืนหนึ่งปี

“คลินิกกองทุนหมู่บ้านตั้งขึ้นมาเพื่อช่วยแก้ปัญหาหนี้นอกระบบ แต่ในความเป็นจริง

คนไทยไม่มีวินัยการใช้เงิน บางคนเอาไปซื้อมอเตอร์ไซด์ ซื้อโทรศัพท์ ไม่ได้เอาไปลงทุน หรือทำอาชีพอะไรที่ให้กำไรอเนก” ธัญญา ลำทับ

ตอนนี้กองทุนหมู่บ้านวังชมภู หมู่ที่ 3 ยังไม่มีการปันผล นับตั้งแต่เริ่มดำเนินการใหม่ด้วยกองทุนฯ อยู่ในช่วงปรับโครงสร้างหนี้ และกำลังค่อยๆ พื้นตัวขึ้นตามลำดับ เรียกได้ว่าเป็น ‘ยุคก่อสร้าง’ ของกองทุนหมู่บ้านวังชมภู ที่ยังต้องอาศัยความร่วมมือของคนในชุมชนเพื่อประคับประคองกองทุนฯ นี้ให้ยังอยู่ได้

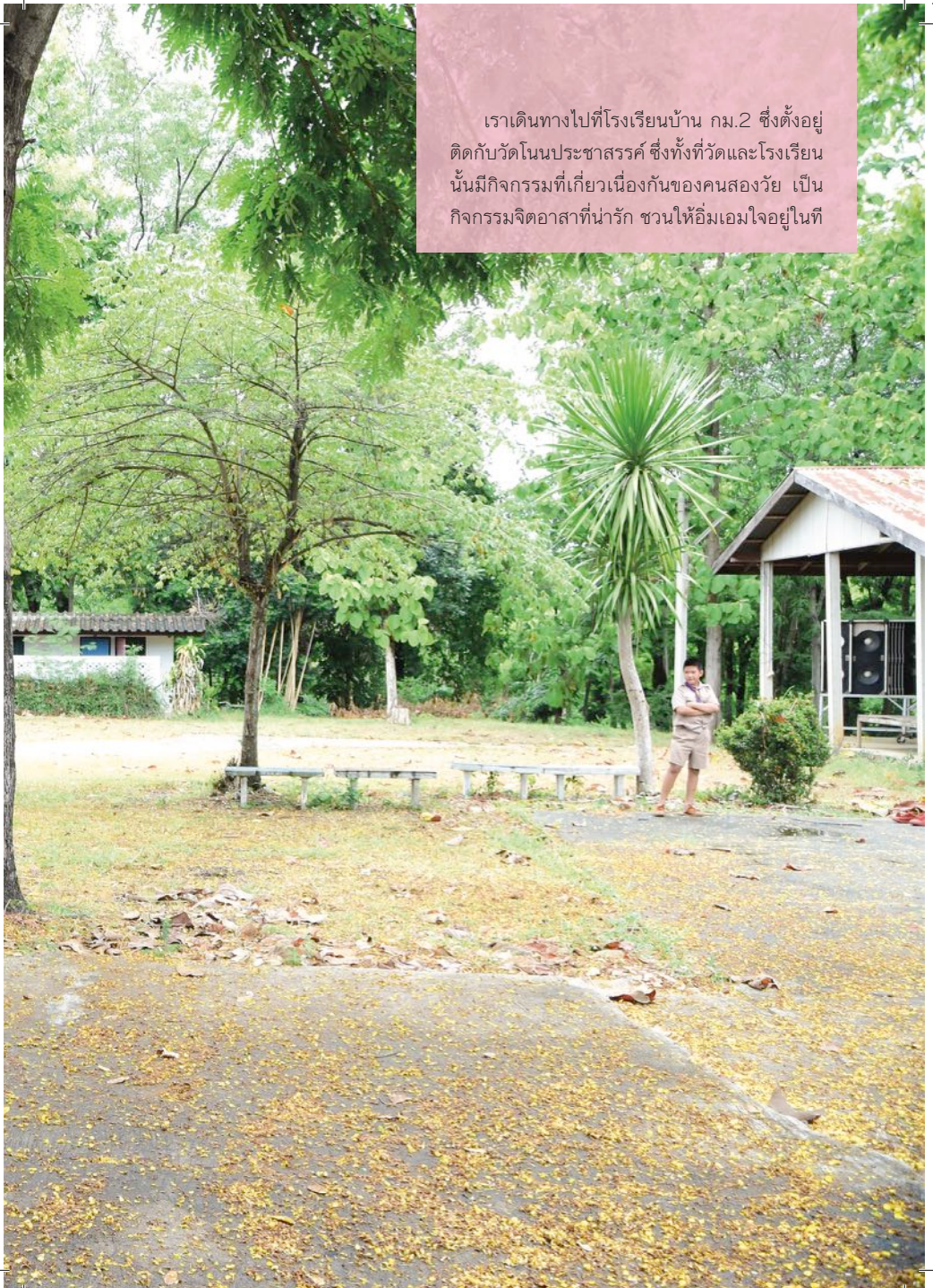
“จริงๆ แล้ว กองทุนนี้มีประโยชน์มาก แต่พอบริหารจัดการไม่ดี ก็กลายเป็นโทษ แต่ทุกปัญหา มีทางออก วันนี้เรามีแล้ว และกำลังทำเต็มที่ เพื่อให้กองทุนฯ นี้ กลับมามีประสิทธิภาพดังเดิม” ประธานกองทุนฯ ทั้งท้าย...

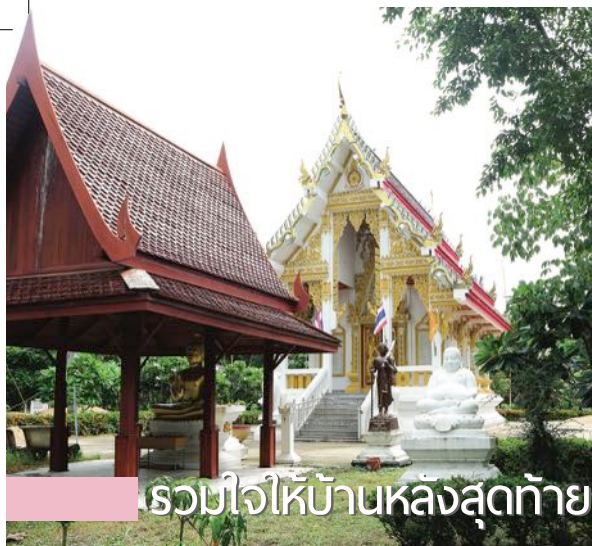
จิตอาสา

Voluntary

เราเดินทางไปที่โรงเรียนบ้าน กม.2 ซึ่งตั้งอยู่
ติดกับวัดโนนประจักษ์ ซึ่งทั้งที่วัดและโรงเรียน
นั้นมีกิจกรรมที่เกี่ยวเนื่องกันของคนสองวัย เป็น
กิจกรรมจิตอาสาที่น่ารัก ชวนให้อิ่มเอมใจอยู่ในที่

รวบใจให้บ้านหลังสุดท้าย

ทุกครั้งไม่ว่าจะติดดินแค่ไหน หากมีคน
โทรศัพท์มาขอรับโลงศพ ขาล ลา คำ ประธาน
กลุ่มรวมใจให้บ้านหลังสุดท้าย จะขับรถกระบะ
มายังศาลาธรรมสังเวช ในวัดโนนประชาสรรค์
แล้วขนส่งโลงที่เตรียมไว้ไปให้ผู้ร้องขอด้วย
ตัวเอง โดยไม่คิดค่าบริการแม้เพียงบาทเดียว

“เราบริการตลอด 24 ชั่วโมง บางครั้ง
ไปส่ง บางครั้งมารับเอง ไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ
ทั้งสิ้น ถ้ามีใจศรัทธาก็นำเงินใส่ตู้ให้ เรา
ช่วยเหลือทุกคนที่มีความต้องการ ทุกคนทั่วไป
ทั้งโรงพยาบาลบางทีติดสองโทรมา ก็ไปส่งให้”
ลุงขาลเล่า

“ให้ใจเขา ให้ความสะดวก” คือปรัชญาการ
ทำงานที่ลุงขาลยึดมั่นมานานกว่า 10 ปี โดย
ดั้งเดิมนั้นลุงขาลเป็นผู้ประสานขอรับโลงศพ
จากมูลนิธิธรรมโพธิ์เพชรบูรณในตัวจังหวัด
เพราะเป็นสมาชิกของมูลนิธิฯ แต่มีขั้นตอนที่
ต้องใช้เวลามาก จึงเลือกออกมาทำเองที่บ้าน

ขุน คำเกตุ

ขาล ลาคำ

ด้วยความอยากช่วยเหลือสังคม ช่วยเหลือผู้ยากไร้ด้วยโอกาส ลุงขาลจึงเริ่มรวมกลุ่มเล็กๆ ที่ศาลาธรรมสังเวยวัดโนนประชาสรรค์ ช่วยกันต่อโรงศพ ทาด้วยสีทาไม้ โดยใช้เครื่องมือเครื่องมือของตัวเอง ด้วยลุงขาลมีอาชีพรับเหมาเล็กๆ น้อยๆ

การทำงานต้องทำเป็นกลุ่มเป็นทีม ไม่มีใครทำคนเดียวได้ ลุงขาลบอกว่า สมาชิก 20 กว่าคนมาร่วมกันทำ ส่วนใหญ่เป็นคนรุ่นราวคราวเดียวกัน ทุกคนล้วนมาทำด้วยจิตอาสา ไม่มีค่าแรง โดยทุกวันนักกลุ่มของลุงขาลจะดำเนินการต่อโรงศพปีละ 2 ครั้ง ทำครั้งหนึ่งใช้เวลาประมาณ 2 วัน ครั้งละ 25 ใบ

“ต้นทุนค่าวัสดุในการทำโรงศพครั้งหนึ่งประมาณสองหมื่นกว่าบาท เหลือเงินละหนึ่งพันบาท โดยเราได้เงินจากการตั้งตู้รับบริจาค ‘เชิญร่วมบริจาคให้บ้านหลังสุดท้าย’ ที่วางอยู่ตามร้านค้า โรงเรียนเทศบาล ภายในพื้นที่เทศบาลตำบลวังชมภู และชุมชนข้างเคียงอีก 4 ชุมชน คือห้วยสะแก ระวัง นายนม และ

บ้านโตก โดยทางเจ้าหน้าที่เทศบาลจะคอยเปิดตู้และรวบรวมเงินมามอบให้กลุ่มฯ ในทุกวันที่ 4 ของเดือน นอกจากนี้ เมื่อมีการทำบุญสะเดาะเคราะห์ก็จะมีผู้สูงอายุและร้านค้าต่างๆ บริจาคให้ ที่สำคัญผู้สูงอายุที่พอมีกำลังทรัพย์เมื่อวันรับเบี้ยก็จะช่วยบริจาคให้บ้านหลังสุดท้ายด้วย” ลุงขาลเล่า

ขุน คำเกตุ กรรมการกลุ่มรวมใจให้บ้านหลังสุดท้าย เสริมว่า บ้านวังชมภูเราอยู่กันแบบพี่แบบน้อง คนในหมู่บ้าน 400 กว่าคนเดินไปไหนไม่ต้องซื้อข้าวกิน เพราะเรียกกันกินข้าวตลอด งานบุญงานแต่งช่วยกันหมด มีอะไรก็ช่วยกัน และเมื่อยามที่กลุ่มรวมใจให้บ้านหลังสุดท้ายมารวมตัวกัน ทางโรงเรียนบ้าน กม.2 จะส่งนักเรียนมาร่วมทำด้วยทุกครั้ง

นอกจากจะเป็นการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสแล้ว งานที่ลุงขาลและผองเพื่อนได้ทำอยู่นี้ ยังเป็นการประสานความร่วมมือร่วมใจของคนในชุมชนด้วยอีกทาง...

กลุ่มเยาวชนอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรม

“ตอนไปร่วมงานศพในตำบล คนชมว่า ลูกใครหลานใครมาช่วยกันเสิร์ฟน้ำ ช่วยเก็บกวาดขยะ เราก็ภาคภูมิใจ เด็กที่เราสอนมาทำได้” นี่คือการบอกเล่าที่เปี่ยมด้วยความภูมิใจของ **ภัครดา คงศรีไพร** ครูชำนาญการ โรงเรียนบ้าน กม.2

จากครูผู้มีจิตอาสาคอยช่วยเหลือวัด ด้วยการเป็นสัปเหร่อจำเป็น คอยดูแลพิธีการงานศพให้เป็นไปด้วยดี รวมถึงช่วยอ่านประวัติผู้ตายในงานวันฉาปนกิจ เรียกว่าหยิบยื่นเรี่ยวแรงตามกำลังความสามารถ และวันนี้ ภัครดากำลังสร้างเด็กในความดูแลของตนให้มีจิตอาสา คอยช่วยเหลือชุมชนทุกครั้งที่มีโอกาส

ย้อนกลับเมื่อราวสิบปีก่อน ภัครดาเริ่มพาเด็กๆ ในชั้นเรียนออกทำกิจกรรมเพื่อชุมชน ทั้งเก็บขยะตามวัดและแหล่งท่องเที่ยวใน

ภัครดา คงศรีไพร

แสงสุรี ลินทุเดช

ชุมชน รวมถึงช่วยกิจกรรมงานบุญประเพณี สำคัญ มีส่วนร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จนก่อเกิดเป็นกลุ่มก้อนของเยาวชน นักกิจกรรมเพื่อชุมชน เริ่มต้นมีสมาชิก ประมาณ 25 คนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กาลเวลาผ่านไป เด็กๆ สับเปลี่ยน หมุนเวียนเข้ามาทำกิจกรรมกับครูภัครดา รุ่นแล้วรุ่นเล่า จนวันนี้มีสมาชิกร้อยกว่าคน ทำกิจกรรมต่อยอดออกมาหลากหลาย เชื่อมโยง กับวัฒนธรรมพื้นถิ่น ที่ล้วนแล้วแต่ส่งเสริมให้ พวกเขาได้เรียนรู้ภูมิปัญญาดั้งเดิม ไปจนถึง การประยุกต์ดัดแปลงสิ่งใหม่ๆ ให้เข้ากับ บริบทของชุมชน

“เด็กๆ มีความโดดเด่นหลายเรื่อง อย่าง งานหัตถกรรม มีการทำเหรียญโปรยทาน ต่อยอด เป็นอาชีพเสริมได้ อย่างเรื่องวัฒนธรรม เมื่อ

เทศบาลตำบลวังชมภูมีงานสำคัญ เด็กๆ ของ เราจะไปร่วมร่ำเซิ้งบ้าง จินตลีลาบ้าง รำไทย ประยุกต์บ้าง ขึ้นอยู่กับว่าเจ้าภาพต้องการอะไร และที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ของโรงเรียน บ้าน กม.2 คือวงกลองยาวกับการเดินโลกเลก เป็นที่ชอบบอกชอบใจของคนที่มาเยี่ยมเยือน นอกจากที่บอกมาแล้ว เด็กๆ กลุ่มนี้ยังออกมา ทำกิจกรรมกับกลุ่มแม่ชาว (ผู้เฒ่าผู้แก่ที่นุ่งขาว ห่มขาวมาปฏิบัติธรรมที่วัด) ปฏิบัติธรรมทั้ง สวดมนต์ และนั่งสมาธิ” ภัครดาเล่า

ขณะที่ **แสงสุรี ลินทุเดช** ครูชำนาญการ โรงเรียนบ้าน กม.2 ผู้สอนงานฝีมือนักเรียน เสริมว่า ในวิชาการงานพื้นฐานอาชีพมีการ สอนการทำเหรียญโปรยทานให้กับเด็กๆ จน พอมีฝีมือ ประกอบกับครูภัครดาเป็นคนที่มีความ ใกล้ชิดกับวัด จึงมองเห็นช่องทางในการ สร้างรายได้ให้กับเด็กๆ

“ในปีหนึ่งๆ ครูจะชักชวนเด็กให้มาลงหุ้นกัน คนละ 100 บาท เป็นเหรียญบาท อย่างปีล่าสุดก็ 10 คน เป็นเด็กโต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 เป็นหลัก ซึ่งกลุ่มนี้จะรับทำตามออเดอร์ที่มีคนสั่งเข้ามา ครูภัครดาจะเป็นคนทำงานมาให้ สมาชิกจะช่วยกันบันทึกการทำงาน ครูช่วยเก็บเงิน แล้วค่อยนำแบ่งคนละเท่าๆ กันตอนสิ้นปี อย่างปีที่ผ่านมาได้คนละประมาณ 300 บาท ส่วนเด็กคนอื่นๆ ก็จะได้เรียนรู้ในชุมชน” แสงสุรีเล่า

เหรียญโปรยทานของครู และเด็กๆ กลุ่มนี้ได้รับการสร้างสรรค์ออกมาเป็นรูปร่างต่างๆ ตั้งแต่ลูกตะกร้อ ห่อกระดาดสา ไปจนถึงทำเป็นนกยูง นอกจากนั้นยังมีดอกไม้จากริบบิ้น ทั้งดอกบัว ดอกกุหลาบ ดอกพิกุล ซึ่งงานฝีมือเหล่านี้ แสงสุรีเป็นผู้แกะแบบด้วยตัวเอง บางส่วนเด็กๆ ก็ค้นคว้าจากอินเทอร์เน็ต

“รู้ไหมว่า เหรียญโปรยทาน ชาวบ้านเรียก กัลปพฤกษ์ คนสมัยก่อนนำเหรียญยัดใส่มะนาว แต่สมัยนี้ เราทำให้สวยงาม ใช้งานจริง มีทำเป็นสีขาว-ดำ ส่วนงานฝีมือที่เน้น

ความสวยงาม นิยมใช้เป็นของที่ระลึกในงานเกษียณอายุ งานแต่งงานบวช” ภัครดาเสริม

ฝีมือลายมือของเยาวชนกลุ่มนี้ การันตีคุณภาพด้วยรางวัลเหรียญทองสองสมัยติดต่อกันจากงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับเขตพื้นที่ศึกษาของสำนักงานกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และยังมีรางวัลผลิตภัณท์ยอดเยี่ยมในงานตลาดนัดวิชาการประจำปี 2557 ที่ สพฐ. จัดขึ้น

“พอได้รางวัลผลิตภัณท์ยอดเยี่ยม ก็มีการต่อยอด โดยให้เราไปโชว์ในเวทีภาค แต่เราไม่เคยไป เพราะมีค่าใช้จ่าย อาทิ ค่ารถ ค่าอาหาร ซึ่งโรงเรียนเราไม่พร้อม” แสงสุรีว่า

นอกจากนี้ทางครูภัครดากำลังฝึกเด็กนักเรียนในความดูแลให้เป็นมัคทายกน้อยและมัคคุเทศก์น้อย ฝึกฝนการอ่านออกเสียงให้ถูกต้องตามอักขระภาษาไทย เรียกได้ว่าที่โรงเรียนบ้าน กม.2 มีกิจกรรมสร้างเสริมทักษะให้แก่เด็กเรียนมากมาย ปลุกฝังความมีจิตอาสาทำเพื่อชุมชนและสังคมที่พวกเขาอาศัยอยู่...

เศรษฐกิจชุมชน

Community's Economy

ผู้คนในเขตเทศบาลตำบลวังชมภูนั้นส่วนใหญ่
ทำการค้า โดยมีร้านค้ากระจุกตัวอยู่ในโซนตลาด
ผู้คนอีกส่วนทำงานประจำ รับราชการบ้าง
พนักงานเอกชนบ้าง แต่เราได้ไปรู้จักกับคน
กลุ่มหนึ่งที่มีความน่าสนใจ การงานของพวกเขา
เรียบง่าย แต่มีความสุขบนความพอดี

ดอกไม้ประดิษฐ์ กลุ่มแม่บ้านทรีพียูชมภู

“เมื่อก่อนก็อยู่ว่าง ทำไรทำนา นั่งเล่นกันไป พอปี 2545 สำนักงานจัดหางานจังหวัดเข้ามาชวนให้รวมตัว ก็รวมได้ 20 คน ไปอบรม 8 วันที่วัดซ่งข่อย” **จำปี ไผ่ภิบาล** ประธานกลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์ เล่าถึงจุดเริ่มต้นของกลุ่ม

หัวข้ออบรมครั้งนั้นมีมากมายหลายเรื่อง ทั้งการทำดอกไม้จันทน์จากกาบข้าวโพด การทำดอกไม้ประดิษฐ์จากกระดาษย่น ดอกไม้ประดับหลังหีบศพ พวงหรีด และการจัดตกแต่งดอกไม้สดซึ่งทางสำนักงานจัดหางานเตรียมวัสดุอุปกรณ์มาให้พร้อม

หลังอบรมเสร็จ ปรากฏว่ามีคนในชุมชนเสียชีวิต ก็มีคนมาซื้อดอกไม้จันทน์กับกลุ่ม นับแต่นั้นดอกไม้จันทน์ หรือ ‘สุดสวยไร้กลิ่น’ ซึ่งเป็นชื่อที่กลุ่มตั้งกันขึ้น ก็กลายเป็นสินค้าหลักเรื่อยมา ส่วนผลิตภัณฑ์อื่นๆ นั้น ก็มีทั้งดอกไม้สด ดอกไม้แห้ง ดอกไม้ประดิษฐ์ติดบอร์ด ดอกไม้ผ้าใยบัว นอกจากนี้กลุ่มยังมีบริการพิเศษ คือรับจัดเมรุ รับจัดชุดดอกไม้ในงานแต่งงาน จัดดอกไม้ขันหมากด้วย

รายได้ก้อนแรกที่ได้มานั้น ทางกลุ่มฯ นำมาเป็นเงินทุนซื้อวัสดุสำหรับทำดอกไม้ รายได้สามเดือนแรกจึงเก็บเป็นทุนทั้งหมดโดยที่ยังไม่มีการปันผล เพราะระบบทุกอย่างยังไม่ลงตัว

ตอนแรกทั้ง 20 คน ยังแข็งขัน แต่ต่อมาบางส่วนเริ่มถอย บ้างก็มาร่วมเป็นบางครั้ง กระทั่งผ่านไปสามเดือนก็เริ่มจ่ายปันผล ต่อมาก็จ่ายทุกเดือน

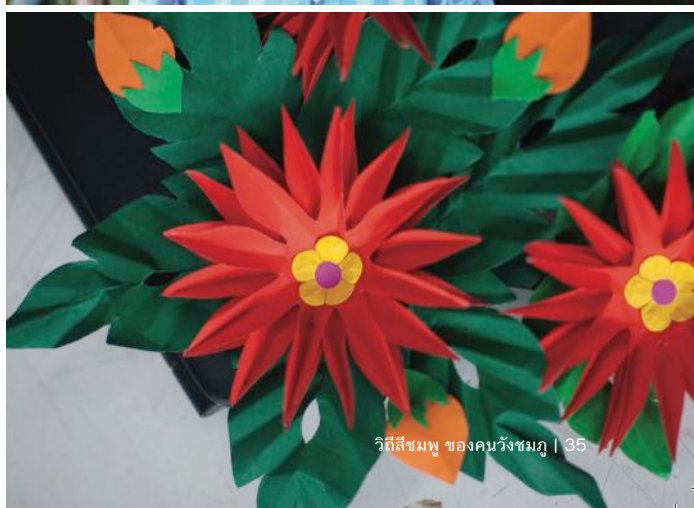
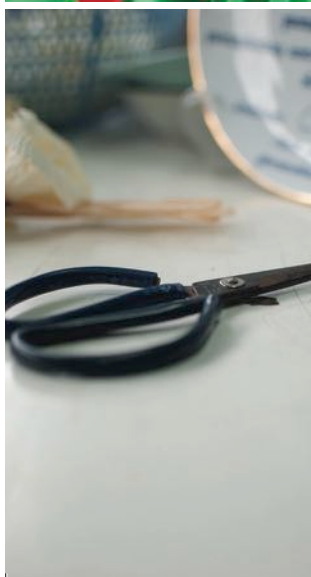
ต่อมาช่วงปี 2546 สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (พมจ.) สนับสนุนเงินจำนวน 20,000 บาท กลุ่มฯ จึงแบ่งไว้เป็นทุนครึ่งหนึ่ง อีกครึ่งหนึ่งกันไว้เป็นเงินกู้ฉุกเฉิน ให้สมาชิกกู้คนละไม่เกิน 2,000 บาท เสียดอกเบี้ยร้อยละสองบาทต่อเดือน กำหนดคืนภายในห้าเดือน ถ้าไม่พร้อมให้ทำเรื่องกู้ใหม่

“ทยอยคืน ไม่ลดต้นลดดอก เพราะประธานคิดเปอร์เซ็นต์ไม่เป็น” จำปีพูดพร้อมหัวเราะ

หลังจากเก็บหอมรอมริบมาได้พักหนึ่ง กลุ่มฯ จึงนำเงินที่ได้จากดอกเบียมาสร้างโรงเรือน พร้อมต่อไฟฟ้าและน้ำประปา เพื่อไว้เป็นสถานที่รวมตัวกันทำงานทุกวันตอนเย็น

“ทำกันตั้งแต่สี่โมงเย็นเป็นต้นไป ถ้าวุ่นไหนงานเยอะอยู่ถึงสองสามทุ่ม คนที่มาทำประจำมี 6-7 คน บางคนมาบ้างไม่มาบ้าง จะได้รับเงินเป็นรายชิ้นงานไป” ประธานว่า

กลุ่มฯ ดำเนินกิจการเช่นนี้เรื่อยมาจนกระทั่งจดทะเบียนเป็นวิสาหกิจชุมชน ทรีพียูชมภูชมภูชมภูที่ 2 ตำบลวังชมภู ซึ่งพอเป็นวิสาหกิจชุมชนแล้ว สำนักงานเกษตรอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ก็มีเงินทุนสนับสนุนให้ แต่ทางกลุ่มฯ ไม่รับเพราะเกรงว่าดอกเบียจะเป็นภาระ และเชื่อมั่นว่ายืนหยัดบนขาของตัวเองได้ จะมีก็เพียงความช่วยเหลือจากสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์เพชรบูรณ์ที่เข้ามาสอนทำบัญชีอย่างใกล้ชิด

“ชาวบ้านอย่างเราทำบัญชีกันไม่ค่อยเป็นหรอก แต่พอเราเป็นวิสาหกิจชุมชน มันจำเป็นต้องทำ” จำปีว่า “แต่กลุ่มเราเอามาปรับใช้ในรูปแบบของตัวเอง ตัดเรื่องการคิดเปอร์เซ็นต์ที่ยุ่งยากออก เพราะสมาชิกส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ จะมาทำบัญชีอย่างน้องๆ สาวๆ ก็ไม่ไหว”

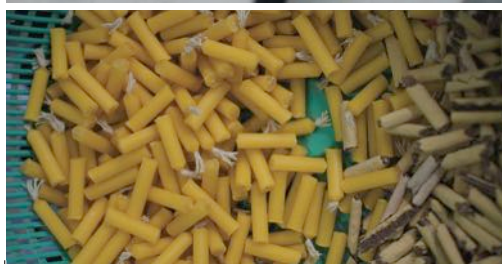
ด้วยเหตุนี้ กลุ่มฯ จึงทำบัญชีแบบเข้าใจง่าย ไปซื้ออะไรมาก็จดไว้ หักลบกลบหนี้แล้วเหลือเท่าไรหารหมด เช่น มีสมาชิก 20 คน ก็จะหารด้วย 21 เพราะต้องเหลือไว้หนึ่งหุ้นเพื่อเป็นกองกลาง พอครบ 12 เดือน ถ้าเงินกองกลางเหลือจะหารเฉลี่ยคืนให้สมาชิก ถ้าเดือนไหนค่าใช้จ่ายเยอะ ประธานจะนำเงินส่วนตัวให้กลุ่มยืมก่อน เมื่อขายของได้มีกองกลางค่อยจ่ายคืน

“มีเงินซื้อของทุกเดือน มีเงินปันผลทุกเดือน อยู่ได้ จบ...” จำปีว่า

ล่าสุดเมื่อปี 2557 กลุ่มฯ ได้ขึ้นทะเบียน OTOP แต่ไม่เข้ารับการคิดสรร เพราะแต่ละคนมีภารกิจมาก ไม่มีเวลารวบรวมสินค้าไปตามที่ต่างๆ ในประเทศ

แนวคิดหลักของกลุ่มฯ จึงเป็นเรื่องของการอยู่ได้อย่างเพียงพอ มีรายได้เสริมเล็กน้อย ไม่ถึงกับต้องร่ำรวย หรือไปแข่งขันกับใคร เป็นความพอใจบนความเพียงพอที่กลุ่มแม่บ้านทรัพยากรชุมชนนี้ตั้งมั่นไว้

“เราเคยได้สูงสุด 5,000 บาทต่อคนต่อเดือน แต่โดยเฉลี่ยก็ไม่ถึง พอแล้ว อยู่ได้แล้ว” จำปีว่า...

ชีวิตที่ดี มีพืชผักปลอดสาร

เนตรนภา เนตรแสงสี

อัมพร เนตรแสงสี

ชุมชนที่ 2 ชุมชนทรัพย์ชมภูยังคงเป็นชุมชนเกษตรกรรม คนที่นี่ยึดอาชีพทำไร่ ทำนาปลูกข้าวโพด พืชผักสวนครัว แต่ถ้าหากใครได้ผ่านไปมา จะเห็นว่าชุมชนแห่งนี้ปลูกสวนครัวอย่างเป็นล่ำเป็นสัน โดยเฉพาะชะอม ซึ่งเป็นพืชที่ปลูกง่าย สามารถปลูกแทรกในป่ามะขามมะม่วง ไร่นาสวนผสมได้ เก็บยอดได้ตลอดปี แต่ต้องคอยแต่งกิ่งใบ ตัดกิ่งยาวออก ก็จะแตกกิ่งออกมาใหม่ ที่สำคัญเพราะที่นี่มีตลาดรองรับผลผลิต

“ฝนตกเก็บชะอมไปขาย สมัยสิบปีก่อนขายกำละบาท เจ็ดกำห้าบาท มีแม่ค้ามารับไปขายที่ตลาดบ้านวังชมภู ทั้งขายปลีก ขายส่ง ได้เงินให้ลูกไปโรงเรียนก็ดีใจแล้ว” เนตรนาเนตรแสงสี สมาชิกกลุ่มพืชผักปลอดสารพิษ ย้อนความให้ฟัง

กระทั่งสำนักงานเกษตรอำเภอเข้ามาส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มเป็นกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรทรัพยากรชุมชนที่ 2 มี **พืชญาพัฒนเป็งแก้ว** เป็นประธานกลุ่ม ได้รับการสนับสนุนให้ทำเกษตรแบบปลอดสารพิษ โดยทางเกษตรอำเภอมารให้ความรู้เรื่องการทำปุ๋ยหมัก และสนับสนุนให้ส่งพืชผักเข้าประกวดตามเวทีต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้กลุ่มเกษตรกรเกิดการพัฒนาตนเอง

นับแต่นั้นมา ภายในกลุ่มก็ทำปุ๋ยหมักและฮอร์โมนไข่ไก่แบ่งกันใช้ในกลุ่มด้วย เพราะฉีดพืชผักแล้วไม่เป็นอันตรายต่อร่างกาย อย่างฮอร์โมนไข่ที่ใช้บำรุงลำต้นและรากให้แข็งแรง บำรุงดิน แก่รากเน่า และแก่พืชเหี่ยวนั้น

ทำจากลูกแป้งข้าวหมากบดละเอียด ไข่ไก่ทั้งเปลือก นมเปรี้ยว น้ำขาวข้าว กากน้ำตาล หมักรวมกันไว้ ใช้ฉีดพืชอาทิตย์ละสองครั้ง ในสัดส่วน 5 ช้อนต่อน้ำ 20 ลิตร

ส่วนปุ๋ยหมัก หรือฮอร์โมนน้ำหมักจากพืชช่วยเร่งยอด ทำให้ผักเขียว ทำจากซากอินทรีย์ทั้งหลาย นำมาใส่กากน้ำตาล เพิ่มแคลเซียมจากกระดูกสัตว์ หมักจนขึ้นหนอง ใช้ในสัดส่วน 5 ช้อนต่อน้ำ 20 ลิตรเช่นเดียวกัน ถ้ามีแมลงก็เอาสารไล่แมลงไปใส่ด้วย สารนี้จะไล่แมลงออกไป ไม่เป็นพิษภัยต่อธรรมชาติ

กระทั่งประมาณปี 2550 อบต.วังชมภู มาติดต่อว่าทางสรรพสินค้าแห่งหนึ่งอยากได้พืชผักปลอดสารแม่บ้านในชุมชนที่ 2 ที่รวม

กลุ่มกันอยู่แล้วประมาณ 20 ครั้วเรือน จึงสบโอกาส และเลือกส่งช่อมตามโควตา โดยเก็บจากแปลงของแต่ละครั้วเรือนมารวมกันไว้แบ่งกันส่ง โดยมีทางกลุ่มคอยประสานตรวจสอบยอดช่อมของแต่ละบ้านให้ครบตามจำนวนที่ห้างสรรพสินค้านั้นต้องการในแต่ละวัน

จากเมื่อก่อนช่อมเป็นรายได้เสริม จึงกลายเป็นรายได้หลักไปโดยปริยาย

“การมีกลุ่มทำให้เราสามารถเก็บส่งได้รอบละ 500 กิโลกรัมตามออเดอร์ที่ขอมมา หนึ่งวัน ส่วนพืชผักสวนครัวอื่นๆ เช่น มะเขือ กะเพรา ก็ยังส่งขายที่ตลาดชุมชนอยู่” **อัมพร เนตรแสงสี** สมาชิกกลุ่มฯ อธิบาย

กระนั้นในแต่ละฤดูกาลจะเก็บช่อมได้ไม่เท่ากัน อย่างปีนี้แล้งก็เก็บได้ไม่ค่อยครบ

ตามออเดอร์ แต่จะได้ราคาดีเพราะขาดตลาด และเนื่องจากต้องเก็บช่อมปริมาณมาก เจ้าของสวนจึงมีการจ้างงานคนในชุมชนเก็บ เป็นการกระจายรายได้ภายในชุมชนอีกทางหนึ่ง

นอกจากนี้ กลุ่มแม่บ้านเกษตรฯ ยังได้ส่งต่อองค์ความรู้สู่ชุมชนอื่นๆ อย่างอำเภอ น้ำหนาว หล่มสัก และบึงสามพัน ด้วยการเป็นวิทยากรนอกสถานที่ตามเรือนจำ ค่ายทหาร และวิทยาลัยเทคนิค หรือบางครั้งก็มีครูพาเด็กนักเรียนมาเรียนถึงที่

วิถีเกษตรของกลุ่มพืชผักปลอดสารพิษสร้างรายได้ที่พอเพียงในครั้วเรือนไปพร้อมๆ กับความสุขสบายใจ สมาชิกคนหนึ่งสะท้อนว่า “ทำเกษตรมันมีความสุข อิสระเสรี...”

เลว(ร)าะใจรัก

‘น้ำดี ดินอุดม’ คือเสน่ห์ของตำบลวังชมภู ที่แรก ‘ครูดี’ หรือ สมทรง จารย์คำมา อดีต ครูโรงเรียนบ้านยางหัวลม ตำบลวังชมภู ก็รับราชการตามปกติ กระทั่งมีความสนใจทำสวน ไร่ ไร่ จึงได้พบกับความจริงนี้ด้วยตัวเอง

ย้อนกลับไปเกือบ 40 ปีที่แล้วตอนบรรจุเข้ารับราชการใหม่ ครูดีได้เงินเดือน 1,500 บาท จึงคิดทำธุรกิจเสริม เพื่อหารายได้เพิ่มเติม ลองมาหลายอย่างแต่ไม่ประสบผลสำเร็จ

บังเอิญคุณแม่ของครูดีมีที่ดินอยู่ ในปี 2522 ครูดีจึงลองปลูกต้นมะม่วงและมะขามหวาน โดยกู้เงินจากสหกรณ์ครุมาขายงาน ที่สวนและซื้อที่ทางเพิ่มเติม พอเข้าปีที่สามก็ได้ ผลมะม่วงมากขนาดรถกล้อขนไม่หมด ครูดี ขนมะม่วงลูกใหญ่ไปขายที่ตลาดมหานาค กรุงเทพฯ ได้ราคาดี จึงดำเนินธุรกิจเช่นนั้น เรื่อยมา

กระทั่งปี 2528 กลุ่มคนญี่ปุ่นได้ผ่านเข้ามาในพื้นที่ ได้เห็นต้นมะม่วงมีลูกใหญ่ รวมทั้ง ต้นมะขามหวาน ซึ่งเป็นของดีจังหวัดเพชรบูรณ์ จึงสั่งกิ่งชำมะม่วง 500 ต้น มะขาม 600 ต้น ครูดีจัดส่งออเดอร์นั้น ต่อมาสำนักงานเกษตร จังหวัดเพชรบูรณ์ ทำโครงการของศูนย์พัฒนา และส่งเสริมให้ชาวเขาจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้สั่งซื้อกิ่งพันธุ์จากที่นี่ไปแจกชาวบ้านในพื้นที่ เขาคือและภูทับเบิก

“เป็นเหมือนการจุดประกายให้เรา จาก การปลูกมะม่วงแล้วได้ผลดี ได้เงินดี ขายผลได้ ขายกิ่งพันธุ์ได้ จากนั้นเลยลองปลูกฝรั่งเป็น สิทองแซมระหว่างต้นมะม่วง ปรากฏว่าได้ผล ใหญ่สวย มีรายการโทรทัศน์มาถ่ายทำที่สวน ทำให้ลูกค้าเริ่มมาจากทั่วสารทิศ สั่งกิ่งพันธุ์ไป ปลูก บ้างก็เอาไปขายต่ออีกทีหนึ่ง”

ด้วยความที่สมัยนั้นไม่ค่อยมีคนทำกิ่งพันธุ์ พอคนในละแวกบ้านเห็นว่าครูดีทำ จึงเอากิ่ง สายพันธุ์ดีมาให้ทำ แต่เนื่องจากไม่มีเวลา ครูดีจึงจ้างชาวบ้านมาทำ ขยับขยายไปเรื่อยๆ และมีคนมาขอซื้อตลอดไม่ขาดสาย จนเมื่อหก ปีที่แล้ว ครูดีเลิกขายผล เพราะไม่มีคนงาน เปลี่ยนมาขายแต่กิ่งพันธุ์ ส่วนผลที่ออกตกใน สวน ส่วนใหญ่แจกให้ชาวบ้านกิน

ทุกวันนี้ แหล่งเพาะชำกิ่งพันธุ์ไม่ผลของ ครูดีมีกิ่งพันธุ์หลายชนิดหลากหลายสายพันธุ์ ทั้ง พริก มะนาว มะขาม มะม่วง ฝรั่ง มะขามป้อม มะยงชิด ฯลฯ อยู่บนหลักการ ‘ครองตัวเอง ครองคน ครองงาน’ ไม่อยู่เฉย ไม่ทิ้งหน้าที่ การงาน และคอยเอาใจใส่ดูแลต้นไม้ซื้อตรงต่อ ลูกค้า คัดเฉพาะกิ่งพันธุ์ที่แข็งแรงไม่หลกกลง สายพันธุ์ ทำให้ลูกค้าที่มาซื้อไปปลูกแล้ว ได้ผลดี บอกต่อๆ กันไปเอง

ช่วงหนึ่งครูดีเคยผันตัวไปเปิดร้านค้าปลีกๆ ในชุมชน เพราะคิดจะเลิกทำพันธุ์ไม้ แต่ที่สุด แล้วก็ต้องปิดกิจการร้านค้าไป แล้วหันกลับมา ทำพันธุ์ไม้อีก

“...เพราะใจมันรัก” ครูดียิ้ม..

กลุ่มอนุรักษ์พระเครื่องท้องถิ่นวังชมภู

ประเสริฐ ยอดยิ่ง

ทองย้อย สิงห์คำ

“ที่แรกก็ส่องพระตามปกติ แล้วเด็กๆ ก็มาเรียนรู้กับเรา ถามว่าพระแต่ละองค์เป็นยังไง เราก็ให้ความรู้กับเขา เพราะพวกผมชอบพระตั้งแต่เด็กๆ” ประเสริฐ ยอดยิ่ง แห่งชมรมพระเครื่องวังชมภู กล่าวถึงที่มาของชมรม “เดี๋ยวนี้เด็กๆ สนใจดูพระกันเยอะ ก็ดี จะได้ไม่ต้องไปกินเหล้าเมายา”

ด้าน ทองย้อย สิงห์คำ ที่ปรึกษาชมรมฯ กล่าวสมทบว่า “คนสะสมพระเครื่องโดยมากไม่เข้าเม้า จะมีสมาธิมัน เขาจะมีความสุขทางใจไปอีกแบบหนึ่ง”

สุขทางใจที่ว่าคือความภาคภูมิใจที่ได้พระดีมาเก็บไว้กับตัว เพราะเป็นของหายาก

“ก่อนหน้านั้นผมตระเวนประกวดพระ หกสนาม ติดหมดเลยนะ ไม่ที่หนึ่งก็ที่สอง” ประเสริฐเล่าด้วยความภาคภูมิใจ

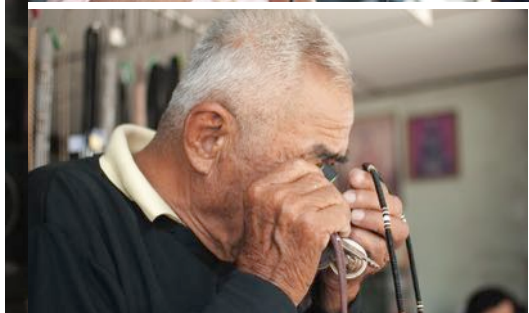
พระที่ประเสริฐส่งเข้าประกวดมีหลวงปู่ทวด เจ้าคุณนรรัตน พระกำแพงเพชร พระกำแพง-

หน้าโหนด หลวงพ่อทาบ พิมพ์ฐานสูงของวัดชนแดน และกำแพงเนื้อชิน (นางกำแพงเพชร) ซึ่งหกสนามประกวดที่เอ่ยถึง ได้แก่ พุกแค (สระบุรี) สุโขทัย พิษณุโลก พิจิตร นครสวรรค์ และเพชรบูรณ์ จะมีคณะกรรมการผู้ชำนาญคัดกรองว่าแท้หรือไม่ ถ้าแท้ก็มาเทียบกันว่าองค์ไหนสวยที่สุด

ที่สำคัญ ไม่น่าเชื่อว่า ครั้งหนึ่งพระเครื่องเคยได้ช่วยประเสริฐให้ข้ามผ่านวิกฤตมาด้วย

ดั้งเดิมประเสริฐเป็นคนพิจิตร ชื่นชอบพระเครื่องมาตั้งแต่อายุสิบกว่าขวบ ช่วงปี 2539-2540 เกิดพองสบู่แตก งานตัดเย็บเสื้อผ้าซบเซามาก ประเสริฐจึงนำพระที่สะสมไว้ออกปล่อยเช่าบางส่วน ทำให้มีรายได้เสริมขึ้นมา

หลังจากไปอยู่กรุงเทพฯ หลายปี ประเสริฐก็กลับมาอยู่ที่เพชรบูรณ์ จนกระทั่งรู้จักกับคนคอเดียวกัน เกิดเป็นกลุ่มก้อน พุดคุย แบ่งปัน

ความรู้จักกัน โดยเฉพาะข้าราชการที่เกษียณมักจะชอบพระเครื่อง ทั้งเจ้าหน้าที่ป่าไม้ หนายปลัดอำเภอ ต่างก็รวมตัวกันอยู่ในแวดวงของประเสริฐ

ด้วยวัยที่หลากหลาย ตั้งแต่วัยรุ่นอายุ 20 ปี จนถึงระดับอาวุโสวัย 70-80 ปี ทำให้ที่นี่เป็นแหล่งรวมสรรพวิชาความรู้เรื่องพระเครื่อง ทั้งยังเป็นการพบปะเพื่อนต่างวัย โดยทุกวันนี้มีสมาชิกขาประจำราว 10 คน ยังไม่นับรวมที่แวะเวียนเข้ามาแลกเปลี่ยนพระเป็นครั้งคราว

“ส่วนใหญ่เรารู้จักกันหมด แต่ถ้ามาขลุ่ยที่ร้านบ่อยๆ ก็มีเท่านี้ 10 คน” ประเสริฐว่า

นอกจากแลกเปลี่ยนความรู้แล้ว ประเสริฐยังประดิษฐ์กรอบพระ ขายสร้อย แลกเปลี่ยนพระ เช่าพระ เป็นการเสริมรายได้ไปในตัว ส่วนใครสนใจการประดิษฐ์กรอบพระ ประเสริฐยินดีสอนให้โดยไม่คิดเงิน ที่สำคัญ เขายังไม่เคยทั้งอาชีพเย็บผ้า ซึ่งเป็นอาชีพดั้งเดิมของตัวเอง

วิชาชีวิต

Education

การศึกษาในเขตเทศบาลตำบลนั้นครอบคลุม
ทั่วถึง ตั้งแต่เด็กเล็กไปจนถึงเด็กโต จะมีก็แต่ระดับ
อุดมศึกษาที่ต้องเข้าไปในเมือง สถาบันการศึกษา
ส่วนใหญ่ได้รับการควบคุมมาตรฐานโดยหน่วยงาน
รัฐ หากในส่วนของการกิจกรรมเสริมทักษะอื่นๆ
ที่โรงเรียน ชุมชนได้ช่วยกันสรรค์สร้างขึ้นมาจึงเป็น
เสน่ห์เฉพาะตัวที่น่าค้นหามากกว่า และเรากำลัง
พาไปดูเรื่องราวเหล่านั้น

ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ในสถานศึกษา

ทองสุก ศุขะพันธุ์

สมหมาย บัวบาง

โรงเรียนบ้านสามแยกวังชมภูตั้งขึ้นเมื่อ 73 ปีที่แล้ว นับเป็นโรงเรียนแห่งแรกของตำบลวังชมภู แต่เมื่อปี 2518 ย้ายจากบริเวณสามแยกวังชมภูมาตั้งอยู่เลขที่ 1 หมู่ที่ 12 บ้านวังเจริญ ซึ่งมีพื้นที่กว้างขวางกว่าเดิม เปิดโอกาสให้ทางโรงเรียนได้พัฒนากิจกรรมส่งเสริมทักษะให้กับนักเรียน โดยปัจจุบันโรงเรียนมีครู 30 คน เป็นข้าราชการ 23 คน และครูอัตราจ้าง 7 คน นักเรียน 330 คน โดยมีเด็กก่อนวัยเรียน 15 คน

สมหมาย บัวบาง ครูอาวุโสของโรงเรียนบ้านสามแยกวังชมภู ย้อนความให้ฟังว่าเริ่มแรกในช่วงโครงการฯ ภายใต้มูลนิธิการเพาะกล้าสักขาย ครูจึงสอนให้นักเรียนเพาะกล้าสักขายไปด้วย

“จากนั้นก็เริ่มขยับไปทำกล้าชะอม เพาะเห็ดนางฟ้า และสอนให้รู้จักการทำหน่อไม้

อัดถุงขาย เพราะในชุมชนมีต้นไม้เยอะ จึงขอให้นักเรียนเอาหน่อไม้มาจากบ้าน โดยแต่ละปีจะได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) มาทำกิจกรรมตรงนี้” ครูสมหมายเล่า

ต่อมาราวปี 2553 สพฐ. มีนโยบายปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักความพอเพียง ทางโรงเรียนจึงตั้งชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง โดยจัดให้เป็นชุมชนบังคับที่เด็กทุกคนต้องเข้าร่วม ควบคู่ไปกับชุมชนอื่นๆ ที่ตัวนักเรียนสนใจ โดยเริ่มจากแปลงผักเล็กๆ ต่อด้วยเลี้ยงปลาตก ปลูกกล้วย และทำโรงเรือนเพาะเห็ด

“ปลาดุกหายหมดแล้ว ปล่อยเยอะแต่เก็บได้น้อย เพราะเด็กเล็กมาเล่นกัน เอาเบ็ดมาตกไป” ทองสุก ศุขะพันธุ์ ครูผู้ดูแลศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงฯ เสริม “ส่วนเห็ดทำหอมที่แล้ว แต่ขาดทุนเพราะอากาศหนาว มันหด

ลงทุนไปสี่พันบาท ได้กลับมาสองพันบาท เลย
ไม่ได้ลงอีก”

เมื่อเทอมที่แล้ว ให้เด็กๆ ปลุกต้นมะละกอ
และต้นชะอมรอบโรงเรียน โดยมี **ผอ.โกมล
อุฤทธิ์** นำปลุก กระทั่งปลายปี 2557 โรงเรียน
ได้งบประมาณสนับสนุนโครงการเงินทุนหมุนเวียน
ส่งเสริมผลผลิตเพื่อโครงการอาหารกลางวัน
จำนวน 250,000 บาท จึงนำมาสร้างโรงเรือน
เลี้ยงไก่ ชื่อไก่พันธุ์ 120 ตัวจากเกษตรกรใน
หมู่บ้าน และซื้ออาหารไก่ โดยเริ่มเลี้ยงไก่ตั้งแต่
เดือนมกราคม 2558

“ที่จริงก่อนหน้านี้มีการเลี้ยงไก่บ้าน แต่
เลี้ยงไปเลี้ยงมาเป็นไก่ดี ไม่ได้ไข่ เลยเปลี่ยน
เพราะเราต้องการไข่ส่งเข้าโรงครัว” ครูทองสุก
บอก

กิจกรรมหลักของเทอมล่าสุดจึงเป็นการ
เลี้ยงไก่ โดยเด็กๆ จะหมุนเวียนกันมาทำ
กิจกรรมตามหน้าที่รับผิดชอบ วันศุกร์บ่ายเป็น
คาบชุมนุม แต่นักเรียนชั้น ม.1 ถึง ม.3 จะแบ่ง

เวลามาดูแลไก่ทุกวัน

“เด็กมาเก็บไข่ตอนพักเที่ยงเวลา 12.30
น. ครึ่งละ 5-6 คน โดยมีสภานักเรียนคอย
กำกับดูแล มีครูเวร 4 คน รับผิดชอบสัปดาห์
ละคน และบางครั้งนักเรียนชั้น ป.5 และ ป.6
จะมาสังเกตการณ์ ส่วนในช่วงปิดเทอม เด็กๆ
ก็ยังต้องมาดูแลไก่อยู่” ครูทองสุกสาธยาย

จากหลักคิดของ ผอ.โกมล ‘กล้วยหนึ่งใบ
ไข่หนึ่งฟอง นมหนึ่งกล่อง นักเรียนจะเก่ง’ ไข่
ที่เก็บได้ จึงนำไปต้มให้นักเรียนชั้นอนุบาลถึง
ป.6 รับประทาน ส่วนผู้ปกครองที่ประสงค์
อุดหนุนไข่ไก่ต้องสั่งจองล่วงหน้า ส่วนไข่ไก่ จะ
รวบรวมไปทำปุ๋ยให้ต้นไม้ โดยเอาไปตากแห้ง
แล้วเอาไปไม่มากลบ รองข้างล่างด้วยแกลบ
พอเปียๆก็นำไปใช้

นอกจากเลี้ยงไก่แล้ว ที่โรงเรียนบ้าน
สามแยกวังชมภูแห่งนี้ยังสนับสนุนให้เด็กปลูก
มะนาวด้วย เพราะเปิดเทอมมานี้ ผอ. เห็นว่า
มะนาวแพง จึงเอางบประมาณในการทำ

กิจกรรมไปซื้อมะนาว 30 ต้น ต้นละ 40 บาท ให้ปราชญ์ชาวบ้านมาสอนนักเรียน แล้วให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาแบ่งกันรับผิดชอบตลอดทั้งเทอม โดยให้สองคนดูแลหนึ่งต้น

อีกกิจกรรมสวย ร้อนๆ คือการเลี้ยงปลา ยี่สก ซึ่งเมื่อสองเดือนที่แล้วทางโรงเรียนขอปลา ยี่สกจากประมงจังหวัดมาลงไว้ 3,000 ตัว โดยมอบหมายให้เด็กชั้นมัธยมศึกษาคอยดูแลและเป็นพี่เลี้ยงให้กับน้องชั้นประถมศึกษา เมื่อปิดเทอม ทางโรงเรียนจะล้างบ่อ และจัดจำหน่ายปลาในราคาถูกกว่าตลาด ส่วนใหญ่คนที่มาซื้อเป็นครู เด็กนักเรียน ผู้ปกครอง และชาวบ้านที่อยู่บริเวณรอบๆ โรงเรียน

สำหรับรายได้จากสินค้าเกษตรทั้งหลายเหล่านี้ นำไปต่อยอดเป็นทุนสำหรับกิจกรรมใหม่ๆ หากทำได้ส่วนหนึ่ง ทางครูจะคืนให้แก่เด็กนักเรียน แต่ทั้งนี้ไม่ได้คืนเป็นรายบุคคล แต่จะใช้วิธีนำเข้าสู่สหกรณ์ของโรงเรียน ซึ่งเด็กส่วนใหญ่เป็นสมาชิก

นอกจากนี้โรงเรียนบ้านสามแยกวังชมพู ยังมีน้ำดื่มเป็นของตัวเอง ด้วยกรมทรัพยากรธรณีได้เข้ามาสำรวจและสร้างโรงกรองน้ำให้มูลค่ามากกว่าล้านบาท ทำให้เด็กๆ ได้บริโภคน้ำที่สะอาด ทั้งยังเปิดให้ชาวบ้านได้เข้ามาซื้อน้ำราคาถูกไว้บริโภค เงินกำไรที่ได้ ทางโรงเรียนจะเก็บไว้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับเปลี่ยนไส้กรอง ซึ่งจะมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาสลับเวรมาเข็นน้ำไปเติมให้นักเรียนอนุบาล ห้องละถัง

วันนี้ เด็กทุกคนล้วนได้เห็น ได้สัมผัส จากการลงมือปฏิบัติ เรียนรู้วิถีแบบพอเพียง กิจกรรมที่เปลี่ยนไปเรื่อยๆ ในแต่ละเทอม ทำให้นักเรียนมีความรู้ที่หลากหลาย สมดังที่เคยประกวดระดับอำเภอ ได้รางวัลชนะเลิศการจัดตั้งศูนย์เรียนรู้โครงการพระราชดำริในสถานศึกษาปี 2555 ประเภทโรงเรียนขยายโอกาสและได้รับรางวัลชมเชยในระดับจังหวัดมาด้วย...

สหกรณ์โรงเรียน

สหกรณ์โรงเรียนบ้านสามแยกวังชมภู เริ่มต้นตั้งแต่ปี 2545 ผ่านการระดมทุนจากครู และนักเรียน ทุนละ 10 บาท ซื้อได้ไม่จำกัดทุน รวมกับเงินรายได้จากการทำสวนเกษตร ภายในโรงเรียน ทั้งการเพาะกล้าพันธุ์ขาย และจากสินค้าเกษตรอื่นๆ ก่อนนำเงินไปซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคมาขายในร้านสหกรณ์ ซึ่งมีอุปกรณ์การเรียนอย่างสมุด ดินสอ ปากกา รวมถึงน้ำดื่ม

“เคยขายไอศกรีมด้วย (หัวเราะ) ไอศกรีมแพนด้า ส่วนขนมกรุบกรอบ กับน้ำอัดลมทางโรงเรียนไม่ขาย” สมพิศ เคารพ ครูผู้ดูแลโรงเรียนธนาคาร บอก

ทางโรงเรียนให้เด็กและครูเป็นคณะกรรมการร่วมกัน ช่วยกันบริหารและดำเนินงาน ซึ่งเป็นการฝึกให้เด็กรู้จักการค้าขายและฝึกการออม โดยมีการจัดแบ่งเวรเด็ก เริ่มตั้งแต่

ชั้น ป.4 เข้ามาขายของที่ร้าน รวมถึงจัดทำบัญชีของร้านค้า โดยมีครูเป็นผู้สอนและดูแลอย่างใกล้ชิด

“ถ้าไรสุทธิร้อยละ 30 จัดคืนให้กับโรงเรียน เพื่อเป็นทุนในการดำเนินงานต่อไป ส่วนอีกร้อยละ 70 คืนให้ตามหุ้น ซึ่งเด็กทุกคนในโรงเรียนต้องมีหุ้นของสหกรณ์ ซึ่งปีที่แล้วครูได้ราว 300 บาท” ครูสมพิศว่า

โรงเรียนธนาคาร

ส่วนจุดเริ่มต้นของโรงเรียนธนาคาร ต้องย้อนกลับไปในปี 2545 ที่โรงเรียนมีกิจกรรมให้เด็กๆ มีกระบอกลูกไม้ฝอยอมลินประจำตัวไว้ที่ชั้นเรียน สำหรับฝากออมทรัพย์ไว้ที่โรงเรียน โดยมีครูประจำชั้นเป็นผู้ดูแล และชวนให้เด็กเก็บออมเป็นประจำทุกวัน พอสิ้นปีการศึกษาจึงแกะคืนให้กับนักเรียน

“เราสอนให้นักเรียนรู้จักการประหยัด และการออม ผ่านกิจกรรมง่ายๆ ที่ได้ผล” สมพิศ เคารพ ครูผู้ดูแลโรงเรียนธนาคารว่า

กระทั่งปี 2556 ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ได้เชิญคณะครูโรงเรียนสามแยกวังชมภูไปอบรม พร้อมทั้งให้เงินทุนตั้งต้น 10,000 บาท พร้อมมอบเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมการบัญชี และโต๊ะ เพื่อจัดตั้งโรงเรียนธนาคารขึ้น โดยมีทางผู้อำนวยการโรงเรียนสามแยกวังชมภูสมทบทุนด้วยเงินรางวัลจากกิจกรรมอื่นๆ ที่โรงเรียนส่งนักเรียนไปเข้าร่วม

“ครูมีหน้าที่เป็นที่เลี้ยงเท่านั้น ให้เด็กๆ

เป็นคนจัดการเองทุกอย่าง โดยมีการจัดตั้งคณะกรรมการตามตำแหน่ง ซึ่งมีทั้งผู้จัดการธนาคาร เจ้าหน้าที่การเงิน เจ้าหน้าที่คีย์ข้อมูล เสมียน ซึ่งช่วงแรกเปิดรับฝากถอนทุกวัน แต่คล้ายว่าทำให้นักเรียนมีการกิจมากเกินไป จึงปรับให้เปิดทำการทุกวันพุธ” ครูสมพิศอธิบาย

นักเรียนตั้งแต่ชั้น ป.1 จะมีสมุดเป็นของตัวเอง ส่วนเด็กเล็กอาศัยฝากกับครูประจำชั้น พอจบการศึกษาถึงขอถอนเงินออก หรือถอนออกตอนสิ้นปีการศึกษาตามความสนใจ ซึ่งทางโรงเรียนธนาคารไม่มีดอกเบี้ยให้ แต่จะมีของรางวัลให้ทุกปี เช่น ตุ๊กตา กระเป๋าสาน ที่ใส่ดินสอ แล้วก็รางวัลพิเศษสำหรับคนที่ฝากเยอะที่สุด อย่างเช่น จักรยาน โดย ธ.ก.ส. อุดหนุนงบประมาณตรงนี้ให้ปีละ 10,000 บาท

นอกเหนือจากของรางวัลที่จับต้องได้ สิ่งที่ได้เล็กๆ ทุกคนจะได้รับอย่างแน่นอนคือ ได้รู้จักการออม ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งสอดคล้องกับกิจกรรมหลักที่โรงเรียนสนับสนุนให้เด็กได้เรียนรู้

ห้องสมุดมีชีวิต

จามีน ประทุมมาศ

ภายในโรงเรียนเก่าแก่แห่งตำบลวังชมภูนี้
ยังความโดดเด่นอีกอย่างหนึ่ง นั่นคือห้องสมุด

จำนิน ประทุมมาศ เป็นครูผู้ดูแลห้องสมุด
กำลังดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายใน
ห้องสมุดแห่งนี้ ซึ่งในยามพักกลางวัน ห้องสมุด
เป็นแหล่งหย่อนใจหนึ่งที่เด็กๆ ชอบเข้ามา
ผ่อนคลาย โดยภายในห้องสมุดแห่งนี้ได้รับการ
ตกแต่งด้วยบรรยากาศที่เป็นมิตร สดเก๋ได้
จากเด็ก ๆ ที่เข้ามานั่งเล่นในมุมต่างๆ ใน
อริยาบถที่ดูสบาย ซึ่งห้องสมุดแห่งนี้ ยังเป็นถึง
ห้องสมุดมีชีวิตต้นแบบอีกด้วย

แน่นอนว่าทุกโรงเรียนต้องมีห้องสมุด เพื่อ
ให้นักเรียนได้ค้นคว้าหาความรู้ เป็นกิจกรรม
ส่งเสริมการศึกษาอย่างหนึ่ง ซึ่งแต่เดิมโรงเรียน
บ้านสามแยกวังชมภูมีห้องสมุดธรรมดา
นักเรียนเข้าใช้บ้าง แต่ไม่ถึงกับมาก เป็นห้องสมุด
เฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์
พระบรมราชินีนาถ เนื่องในวโรกาสพระราชพิธี

มหามงคล เฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ โดย
เริ่มต้นสร้างขึ้นในปี 2544

ต่อมาในปี 2552 โรงเรียนและชาวบ้าน
ในพื้นที่ได้ช่วยกันสร้างห้องสมุดใหม่ เป็น
อาคารหลังเดียว ไม่รวมอยู่ในอาคารเรียน
เหมือนก่อน พร้อมทั้งตกแต่ง จัดซื้ออุปกรณ์
ใหม่ เพื่อให้ดูน่าใช้ และดึงดูดเด็กๆ จนวันนี้
กล่าวพูดได้ว่าห้องสมุดแห่งนี้ล้ำหน้ากว่า
โรงเรียนอื่นๆ ในพื้นที่

ต่อมาทางโรงเรียนได้เห็นโครงการ
ห้องสมุดมีชีวิตต้นแบบ ของสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)
ทางโรงเรียนคิดว่าน่าสนใจ จึงจัดทำคิวิดีโอ
นำเสนอส่งเข้าร่วมประกวดกับ สพฐ. และได้
รับคัดเลือกเป็นหนึ่งใน 60 ห้องสมุดมีชีวิต
ต้นแบบทั่วประเทศ รุ่นที่ 6 ในปี 2555 และ
เป็น 1 ใน 30 ที่ได้รับเงินสนับสนุนในการ
ปรับปรุงห้องสมุด

“ทาง สพร. เชิญคณะครูจากโรงเรียน 60 แห่งไปอบรมร่วมกัน มี โกมล อุตฺธิ์ ผู้อำนวยการโรงเรียน ครูบรรณารักษ์ ครูเทคโนโลยี ศึกษาพิเศษ อบรมที่โรงแรมปรีนซ์ พาเลซ” ครูจามินยังจำได้ดี

สพร. โอนเงินสนับสนุนให้ในวันที่ไปอบรม เป็นจำนวน 240,000 บาท พอกลับมาถึง โรงเรียน ทาง ผอ. จึงดำเนินการปรับปรุง ห้องสมุดตามข้อกำหนดคือ เงินจำนวน 100,000 บาทแรก ให้นำมาปรับปรุงด้าน กายภาพ เช่น จากเดิมที่เป็นผ้าแขวน ก็เปลี่ยน เป็นผ้าหลุม แต่งบประมาณกลับไม่เพียงพอ ทางคณะครูจึงช่วยกันจ่ายค่าหลอดไฟและป้าย ห้องสมุด ผอ. บริจาคเครื่องปรับอากาศ ส่วน อีก 100,000 บาทต่อมา นำมาซื้อหนังสือ และเงิน 40,000 บาทสุดท้าย เป็นค่าใช้จ่าย ในการเดินทางไปอบรมที่พญา จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นการพานักเรียนไป แล้วกลับไปจัด นิทรรศการที่โรงแรมปรีนซ์ พาเลซ จากนั้นกลับมา เป็นตัวแทนในการเผยแพร่ความรู้ให้กับครู

กลุ่มภาคเหนือ ที่จังหวัดพิษณุโลก

“จากที่ไปอบรม บริษัทหนังสือกามาโฆษณา หนังสือ พอกลับมา ก็มาประชุม ช่วยกันเลือก หนังสือจากแค็ตตาล็อกแล้วสั่งซื้อ ทางโรงเรียน ไม่ได้จับเงิน แต่ทำโครงการเสนอความต้องการ ไป” ครูจามินอธิบาย

ต่อมาในปี 2556 และ 2557 สพร. ให้ บบประมาณสำหรับต่อยอดห้องสมุด โดย ผอ.โกมล ไปดูงานแล้วนำคำแนะนำจาก ผู้เชี่ยวชาญวางแผนผังห้องสมุดมาจัดการ ซื้อหนังสือ เก้าอี้ โซฟา โต๊ะรังผึ้งโดยมีต้นแบบ จากทีเค পারค์ ทำสีล้นให้น่าดึงดูด เพราะ อยากให้เด็ก ๆ ชอบ

นอกเหนือจาก สพร. แล้ว ในปี 2557 องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์ยังได้ มอบหนังสือมูลค่า 100,000 บาท และ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เพชรบูรณ์เขต 1 มอบหนังสือเพิ่มเติมมูลค่า 80,000 บาท ด้วยเห็นว่าที่นี่เป็นห้องสมุด ต้นแบบ

“ทั้งครู นักเรียน ช่วยกันเลือก จนเวลานี้ ห้องสมุดมีหนังสือมากมายให้เลือกอ่านเพิ่มความรู้อีก” ครูจามินว่า

นอกจากจะมีพื้นที่ให้บริการที่น่านั่งแล้ว ห้องสมุดยังมีโซนเพื่อความบันเทิง เป็นห้องปรับอากาศ มีเครื่องเสียง ซึ่งครูจามินบอกว่าในอนาคตจะขยายพื้นที่ห้องสมุด และติดเครื่องปรับอากาศเพิ่ม

“เราให้เด็ก รวมไปถึงผู้ปกครองเด็กสมัครสมาชิกฟรี เพื่อยืมหนังสือกลับไปอ่านที่บ้าน โดยไม่มีค่าบริการ นอกจากนี้วันเสาร์อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ก็ยังเปิดทำการ เพราะโรงเรียนเคยโดนไฟไหม้ เลยมีการกำหนดให้มีครูเวรประจำวัน และเพื่อไม่ให้ครูมานั่งเฉยๆ จึงเปิดห้องสมุด เด็กนักเรียนที่บ้านอยู่ใกล้ก็ชอบมาวิ่งเล่น มาเล่น Wi-fi” ครูจามินเสริม

ที่ว่าห้องสมุดมีชีวิตก็คงเป็นเพราะที่นี่ไม่ได้มีแค่หนังสือ หากแต่มีเด็กๆ ที่หมั่นเวียนเข้ามาใช้บริการอย่างไม่ขาดสาย ทั้งยังไม่เคยหยุดการพัฒนา จนทำให้ห้องสมุดแห่งนี้เป็นที่รวมของความรู้ และเสียงหัวเราะจากความสุขของเด็กๆ

ศูนย์การเรียนรู้ไอซีทีชุมชน

ด้านข้างของอาคารสำนักงานเทศบาล ตำบลวังชมภู มีอาคารหลังเล็ก ซึ่งเป็นที่ทำการ ของกองการศึกษา ซึ่งบริเวณชั้นล่างได้มีการ จัดห้องไว้เป็นศูนย์การเรียนรู้ไอซีทีชุมชน ซึ่งมี คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนรู้คอยให้บริการ ประชาชนทุกเพศทุกวัยมากกว่า 10 เครื่อง

“ตั้งแต่เดิมเลย อดีตนายทวย เอนก นาควิจิตร ทำห้องคอมพิวเตอร์ของชุมชนอยู่แล้ว มี คอมพิวเตอร์ 4 เครื่อง เปิดให้ประชาชน เข้ามาใช้” อรวารี เอี่ยมราคิน เจ้าหน้าที่ กองการศึกษา ผู้ดูแลศูนย์ไอซีที ให้ความรู้ให้ฟัง

ต่อมาในปี 2552 กระทรวงเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร (กระทรวงไอซีที) มีนโยบายกระจายความรู้ด้านไอซีทีสู่ชุมชนทั่ว ประเทศ โดยประชาสัมพันธมายังหน่วยงาน ท้องถิ่น ในเวลานั้นทางเทศบาลได้สำรวจ ความคิดเห็นของชาวบ้านในเขตเทศบาลตำบล วังชมภู ซึ่งเห็นชอบอย่างเป็นเอกฉันท์ให้ ดำเนินกิจกรรมในพื้นที่

เมื่อได้รับไฟเขียวจากประชาชน ทาง

เทศบาลจึงทำเรื่องกลับไปที่สำนักงานสถิติ จังหวัด ซึ่งเป็นผู้แทนของกระทรวงไอซีที ได้ส่ง คนเข้ามาสำรวจความพร้อมของพื้นที่ จากนั้น ทำการประเมิน แล้วส่งเรื่องกลับไปกระทรวง ไอซีที จนได้รับอนุมัติเครื่องคอมพิวเตอร์ให้ 16 เครื่อง (รวมเครื่องแม่) พร้อมโปรเจคเตอร์ อินเทอร์เน็ต กล้องถ่ายรูป วีดีโอ และ เครื่องพิมพ์

ทางเทศบาลตำบลได้แต่งตั้งคณะกรรมการ บริหารศูนย์ฯ มีนายกเทศมนตรีเป็นประธาน มี ชุมชนและสถานศึกษามาเป็นคณะกรรมการ ร่วม และมีตัวขับเคลื่อนคือเจ้าหน้าที่กองการ ศึกษา คอยเป็นเจ้าหน้าที่ให้บริการแก่ ประชาชน

ศูนย์ไอซีทีที่แห่งนี้เปิดบริการทุกวันจันทร์ ถึงวันศุกร์ตามเวลาราชการ หากต้องการใช้ บริการในวันเสาร์และอาทิตย์ สามารถแจ้งได้ที่ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลที่อยู่เวรประจำวัน

“จะมีช่วงปิดภาคเรียนที่มีผู้ใช้บริการ ค่อนข้างเยอะทุกวัน โดยศูนย์ฯ ไม่ว่าๆ จะต้อง

อนุชิต ดาทอง

อรวารี เอี่ยมราคิน

ใช้เพื่ออะไร สามารถเล่นเกม หรือหาความบันเทิงได้ โดยทางผู้วางระบบจะคอยกลั่นกรองและป้องกันการเข้าถึงเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม ทั้งการโหลดบิท เว็บไซต์ลามกอนาจาร โดยแต่ละคนจะใช้ได้คราวละสองชั่วโมง ทุกคนต้องสมัครเข้าใช้งาน ทางศูนย์ฯ จะมีรหัสผ่านให้” **อนุชิต ดาทอง** ผู้อำนวยการกองการศึกษา อธิบาย

ในรอบปีที่ผ่านมา หรือปีงบประมาณ 2557 อรวารีเปิดเผยข้อมูลทางสถิติของศูนย์ฯ ว่ามีประชาชนมาใช้บริการ 977 คน มีทั้งใช้เพื่อทำงานและเพื่อความบันเทิง ส่วนใหญ่เป็นเด็กผู้ชาย ใช้มากในช่วงปิดเทอม แล้วก็ประชาชนทั่วไป รวมถึงศูนย์เพาะชำกล้าไม้เพชรบูรณ์ (อยู่ในพื้นที่ตำบลวังชมพู) ที่มักมาขอความอนุเคราะห์ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ศูนย์ฯ แห่งนี้ทำงาน

เหตุที่ได้ชื่อว่า ‘ศูนย์การเรียนรู้’ เพราะที่นี่ไม่ได้ให้บริการแต่เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์เท่านั้น แต่ยังให้บริการด้านความรู้แก่

ประชาชน หลายครั้งๆ โรงเรียนทั้งในและนอกเขตเทศบาล มาติดต่อให้เป็นวิทยากร จัดการเรียนการสอนร่วมกับโรงเรียน

นอกจากนี้ ทางศูนย์ไอซีทียังจัดทำโครงการให้ความรู้แก่กลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ โดยของงบประมาณสนับสนุนจากกระทรวงไอซีที ทำกิจกรรมเสริมพิเศษกับเด็กนักเรียนในพื้นที่ ชมรมผู้สูงอายุ หรือหน่วยงานอย่าง กศน.วังชมพู ซึ่งจัดการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์พื้นฐาน อินเทอร์เน็ตพื้นฐาน และแท็บเล็ตพื้นฐาน

“สอนผู้สูงอายุจะยากหน่อย แต่เขาจะชอบให้สอน มีสอนการใช้อินเทอร์เน็ต พิมพ์งานเล็กๆ น้อยๆ ทำปกรายงาน” อรวารีอธิบาย

นับได้ว่าศูนย์การเรียนรู้ไอซีทีของชมชนวังชมพู ไม่เพียงสร้างโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงเทคโนโลยีอย่างเท่าเทียม แต่ยังถ่ายทอดความรู้ด้านเทคโนโลยีตามความต้องการของประชาชนแต่ละกลุ่ม ในยุคสมัยที่เทคโนโลยีไม่ใช่เรื่องไกลตัวอีกต่อไป

เยาวชนยามว่างสร้างอาชีพ

ดนตรีและกีฬา คือความชอบส่วนตัวของ **จักรพงษ์ เจริญสุข** โดยแรกเริ่มเดิมที จักรพงษ์ เปิดกิจการห้องซ้อมดนตรี จนประมาณปี 2553 ก็เริ่มรวบรวมเยาวชนเข้ามาเล่นดนตรีจริงจังที่ห้องซ้อม ซึ่งมีทั้งกีตาร์ เบส กลอง รวมถึงเล่นกีฬาควบคู่ไป

เยาวชนจะมารวมกลุ่มกันที่ห้องซ้อมดนตรี ช่วงหลังเลิกเรียนและวันเสาร์อาทิตย์ คนที่เล่นไม่เป็น ก็จะมีรุ่นพี่คอยสอน แต่ช่วงที่มากันเยอะ จักรพงษ์จะพาครูที่เป็นนักดนตรีมาสอนเป็นคอร์ส

จากเดิมที่เคยทำห้องซ้อมดนตรีเป็นธุรกิจ

กลับกลายเป็นพื้นที่แห่งโอกาส โดยเริ่มผลักดันเยาวชนสู่เวทีประกวด พาไปออกงานต่างๆ เพื่อพัฒนาความเป็นมืออาชีพ เริ่มจากงานวัด งานเทศกาล จนถึงไปเล่นดนตรีเปิดหมวกเพื่อหารายได้ให้วัดและโรงเรียน ซึ่งส่วนใหญ่เยาวชนกลุ่มนี้ก็อยู่ในวงดนตรีของโรงเรียนด้วย

“เด็กมาซ้อมกันอยู่ทุกอาทิตย์ ชุดนี้มีประมาณ 7-8 คน ถือว่าน้อยลงถ้าเทียบกับเมื่อก่อน เพราะตั้งแต่ที่โรงเรียนมีห้องซ้อม เด็กก็ไปที่โรงเรียน แต่ตรงนี้ก็ยังสนับสนุน” จักรพงษ์บอก

จักรพงษ์ เจริญสุข

นอกจากนี้ เยาวชนบางคนที่ไม่ถนัดเรื่องดนตรี ทางจักรพงษ์ก็สนับสนุนเรื่องอาชีพ โดยสอนให้ขับรถเบคโฮ รถแทรกเตอร์ รถดั้มพ์ รวมถึงงานเกี่ยวกับเครื่องจักรหนัก ด้วยจักรพงษ์มีธุรกิจรับเหมาดูด้วย

โดยในส่วนของกลุ่มเครื่องยนต์กลไก ตอนนี้มีเยาวชนอยู่ 10 กว่าคน เข้ามาเรียนรู้ตามความสนใจ อาศัยเรียนรู้จากช่างในโรงงานจากที่ไม่เป็นอะไรเลย ที่นี้ก็ติดอาวุธเป็นวิชาความรู้สายอาชีพ สามารถหารายได้เลี้ยงตัวเองได้

นอกจากนี้ในช่วงเวลาเย็น กลุ่มของจักรพงษ์จะมารวมตัวกันเล่นกีฬา ซึ่งตอนนี้มีเด็กๆ ในพื้นที่ตำบลประมาณ 20 กว่าคน มารวมตัวเล่นฟุตบอลช่วงหกโมงเย็นทุกวัน ที่สนามใกล้โรงเรียนบ้านคลองห้วยนา ซึ่งได้รับงบประมาณจากเทศบาลมาทำสนามพื้นยางให้ โดยมีการตั้งเป็นทีมเพื่อส่งแข่งขันในพื้นที่ใกล้เคียง แต่นั่นเป็นผลพลอยได้ ที่อยู่นอกเหนือจากการได้ออกกำลังกาย

“ที่บ้านยังมีกระสอบทราย นวมเอาไว้ ใครอยากชกมวยก็ชก แล้วยังมีจักรยาน

ตอนนี้มีอยู่ 7 คัน ไว้ให้เด็กไปรวมกับกลุ่มผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นกลุ่มคนรักจักรยานวังชมภู

ทุกวันนี้กลุ่มเยาวชนยามว่างสร้างอาชีพ ยังคงปลูกปั้น และติดอาวุธทางปัญญาให้เด็ก รุ่นใหม่อย่างต่อเนื่อง มีตั้งแต่เด็กน้อยอายุ 5 ขวบที่สนใจตีกลอง ไปจนถึงเยาวชนวัย 25 ปี ส่วนใหญ่เป็นเด็กผู้ชาย งานนี้เรียกได้ว่าเด็กๆ ได้ทำสิ่งที่ชอบ ส่วนจักรพงษ์ก็ชอบสิ่งที่ทำ

“ที่ทำได้ใจ ได้ความรู้สึก ครั้งหนึ่งผมเคยเป็นเด็กอายุ 15-16 ที่อยากเล่นดนตรีมาก แต่ไม่มีคนสนับสนุน ก็ดีใจเอง” จักรพงษ์บอก “จากวันนั้นผมก็ตั้งปณิธาน ถ้ามีโอกาส จะสร้างโอกาสให้กับคนอื่น ถ้าเขาทำสำเร็จ ผมก็ดีใจ”

ทุกวันนี้เด็กรุ่นแรกๆ ที่มาซ้อมดนตรีได้ เป็นนักดนตรีอาชีพ หลายคนไปเล่นตามร้านอาหาร บางคนไปเล่นกับวงใหญ่ๆ ส่วนกลุ่มเครื่องยนต์ ตอนนี้มีอยู่ 4-5 คนที่กลายเป็นช่างเต็มตัว

“ถ้าคิดดี อยากทำ รักในสิ่งที่ชอบ...จะจัดให้” จักรพงษ์ทิ้งท้าย

สุขภาพชุมชน Health

ระบบการดูแลสภาพของที่นี่เพียบพร้อมอยู่แล้ว แต่จุดเด่นที่สำคัญอีกอย่าง คือการส่งเสริมให้ประชาชน ลูกขึ้นมาจัดการสุขภาพด้วยตัวเองก่อน เพื่อสร้างสุขภาพให้แข็งแรง โดยมีศูนย์กลางสนับสนุนคือกองทุนหลักประกันสุขภาพเทศบาลตำบลวังชมภู

กองทุนหลักประกันสุขภาพตำบลวังชมภู

เทศบาลตำบลวังชมภูเป็นเทศบาลขนาดกลาง มีประชากรในเขตการปกครอง 4,042 คน มีผู้สูงอายุที่ลงทะเบียนรับเบี้ยยังชีพราว 500 คน โดยทางเทศบาลได้เข้าร่วมโครงการหลักประกันสุขภาพกับสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) ในปี 2553 โดยนายกเทศมนตรีในเวลานั้นได้มอบหมายให้กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเป็นกำลังสำคัญในการดูแล

ทาง สปสช. กำหนดให้แต่งตั้งคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 15 คน โดยมีนายกเทศมนตรีเป็นประธานโดยตำแหน่ง ปลัดเป็นเลขานุการ ตัวแทนจากสมาชิกสภาเทศบาล ตัวแทนจากอสม. ตัวแทนจากโรงพยาบาลในพื้นที่ และ

ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีกองสาธารณสุขเป็นคณะอนุกรรมการ คอยช่วยดูแลเรื่องจัดการประชุม ดูแลเอกสารการเบิกจ่าย เปิดบัญชีกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับท้องถิ่น มีการนัดคณะกรรมการบริหารทั้ง 15 คน ตลอดจนกลั่นกรองโครงการต่างๆ ที่มีเสนอเข้ามา ก่อนส่งต่อคณะกรรมการหลักพิจารณาอนุมัติโครงการต่อไป

ชญานิษฐ์ เพชรอุดม รักษาการผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ย้อนความให้ฟังว่า ในปีแรก (2553) ได้งบประมาณจาก สปสช. 85,000 บาท เทศบาลอุดหนุนร้อยละ 50 แต่ตั้งแต่ปี 2556 เทศบาลให้งบประมาณแทบเท่าตัว

ชาวบ้านแต่ละกลุ่มจะเสนอโครงการเข้ามา เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ อยากทำเรื่องใดก็นำเสนอเข้ามา ทางคณะกรรมการจะคอยกลั่นกรองถึงความสอดคล้องกับเงื่อนไข ถ้าเห็นว่าเป็นไปตามเกณฑ์ ก็จะทำรายงานเตรียมให้กับคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป

“ปีแรกเราอนุมัติโครงการกองทุนแม่ของแผ่นดินที่ประชาชนเสนอมา ขออบรมเด็กและเยาวชนให้ห่างไกลยาเสพติด เนื่องจากพื้นที่ของเทศบาลเป็นเขตเมือง เรื่องยาเสพติดเป็นประเด็นที่ค่อนข้างล่อแหลม” ญาณิษฐ์ชี้ให้เห็น “ครั้งนั้นมีเด็กจากพื้นที่เทศบาลเข้าร่วมจำนวน 150 คน หลังอบรมครั้งนี้ บอกกับที่เรา มีสายตรวจร่วมใจๆ ทำให้ยาเสพติดในพื้นที่ลดลงจนแทบไม่เหลือ”

พอปีที่สองก็อบรมต่อยอด ให้ความรู้เพิ่มเติมเรื่องยาเสพติด มีเป้าหมายก็คือการขยายจาก

เด็กและเยาวชนไปสู่บุคคลทั่วไป โดยให้ทางผู้ปกครองรวมทั้งแกนนำช่วยกันดูอีกส่วนหนึ่ง เพื่อให้พื้นที่ปลอดภัยเสถียร ปีล่าสุด (2558) ไม่ได้ขอโครงการเข้ามา เพราะกลุ่มเป้าหมายครอบคลุมแล้ว

ที่เด่นๆ คือโครงการออกกำลังกายทุกเย็น เพื่อซ่อมและสร้างสุขภาพ บริเวณลานกิจกรรม ใกล้กับที่ทำการกองสาธารณสุข จากที่เคยเป็นโรคประจำตัว ความดัน เบาหวาน บางคนลดยาลงได้

อีกโครงการเป็นของชมรมผู้สูงอายุ ที่ผู้สูงอายุด้วยกันเอง มีการเชิญวิทยากร ซึ่งเป็นคุณหมอมจากโรงพยาบาลเพชรบูรณ์ เข้ามาให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพเบื้องต้น การปฏิบัติตัวเมื่ออยู่ที่บ้าน และยังให้ความรู้คนใกล้ชิดเพื่อให้ดูแลสมาชิกที่ป่วย รวมถึงเป็นภูมิคุ้มกันในการดูแลตัวเอง

ส่วน อสม. ก็เขียนโครงการคัดกรองโรคให้กับผู้สูงอายุในวันรับเบี้ยยังชีพ จะเห็นว่าแต่ละกลุ่มมีความเชื่อมโยงกัน และกระตุ้นการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุได้

ชมรมแอโรบิกก็ของบไปอบรมผู้นำเต้นในชุมชนย่อยของตัวเอง จะได้ไม่ต้องมาที่ลานกิจกรรม อย่างชุมชนที่อยู่ค่อนข้างไกล ก็ได้อบรมผู้นำเต้นแล้วไปต่อยอด เกิดเป็นกิจกรรมแอโรบิกในโรงเรียน ทั้งโรงเรียนบ้านสามแยกวังชมภู โรงเรียนวังชมภูวิทยาคม (โรงเรียนอบจ.) จนวันนี้มีเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ห้าและหก สามารถนำเต้นหน้าเสาธงได้

นอกจากนี้ ยังมีโครงการด้านการส่งเสริมดูแลสุขภาพอีกกว่าสิบโครงการที่เกิดขึ้นในตำบลวังชมภู ซึ่งตามข้อมูลเชิงสถิติชี้ว่า ในทศวรรษแรก (2553) มีถึง 13 โครงการ และล่าสุดปี 2558 มีถึง 17 โครงการ ซึ่งล้วนเป็นโครงการที่เกิดจากความตั้งใจของคนเทศบาลตำบลวังชมภู

อาสาสมัครฉุกเฉิน

ไม่มีใครรู้ล่วงหน้าว่าอุบัติเหตุจะเกิดขึ้นเมื่อไร ที่ไหน และแน่นอนว่าเมื่อเหตุเกิดขึ้นแล้ว ความช่วยเหลือต้องไปถึงอย่างรวดเร็วที่สุดในเขตเทศบาลตำบล ซึ่งมักมีเหตุด่วนมากเป็นพิเศษ ด้วยเป็นพื้นที่ที่มีประชากรหนาแน่นจึงทำให้ต้องมีการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับสถานการณ์ฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ

สรารวุธ จารยคำมา และ การกิต คำหงษา ตัวแทนทีมกู้ชีพประจำเทศบาลตำบลวังชมภู ประจำอยู่ที่สำนักงานเทศบาลในวันนั้น มาเล่าประสบการณ์การทำงานให้ฟัง

ก่อนหน้าที่จะมาเป็นทีมกู้ชีพ สรารวุธเป็นพนักงานขับรถของเทศบาลมาตั้งแต่ปี 2550 พอปี 2552 ได้เข้าอบรมผู้ปฏิบัติการฉุกเฉินเบื้องต้น (First Responder : FR) ที่โรงพยาบาลเพชรบูรณ์ ในปีต่อมาได้อบรม

กู้ภัยที่วิทยาลัยป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย วิทยาเขตพิษณุโลก เขต 9 เรื่องการดับเพลิง และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ขณะที่การกิตเป็นพนักงานเทศบาลมาตั้งแต่ปี 2547 ขณะนั้นทำหน้าที่เป็นช่างไฟ ต่อมาปี 2549 รับหน้าที่ขับรถตรวจการทั่วไป ขับรถตรวจการณ์แบบมีไฟฉุกเฉินรับส่งผู้ป่วย พอปีต่อมาได้เข้าอบรมผู้ปฏิบัติการฉุกเฉินเบื้องต้น (FR) ตามโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งทีมกู้ชีพกู้ภัย” กับกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเพชรบูรณ์ ก่อนจะได้มาเป็นหัวหน้าชุดกู้ชีพกู้ภัยของเทศบาลตำบลวังชมภู ในปี 2551

กระทั่งในปี 2556 สรารวุธและการกิตได้เข้าอบรมเวชระฉุกเฉินระดับต้น (EMT-B) ที่วิทยาลัยพยาบาลนครสวรรค์ ทั้งเรื่องการช่วยเหลือคนเจ็บ วัดความดัน เจาะเลือด ตรวจ

เบาหวาน การให้ออกซิเจน การช่วยเหลือ ทำคลอด วัดไข้ทั่วไป การทำแผล ห้ามเลือด รวมทั้งการใช้วัสดุสื่อสาร ระเบียบมาตรฐานของการแพทย์ฉุกเฉิน โดยใช้เวลาอบรม 18 วัน

ในยามที่ไม่ได้ออกปฏิบัติหน้าที่ ทีมกู้ชีพที่เข้าเวรต้องคอยตรวจเช็คสภาพรถฉุกเฉินที่ใช้ออกวิ่ง รวมถึงเครื่องมือเครื่องใช้ในการกู้ชีพกู้ภัย และคอยทำความสะอาด เพื่อให้อุปกรณ์ต่างๆ มีความพร้อมใช้งานได้ทันที ตลอด 24 ชั่วโมง

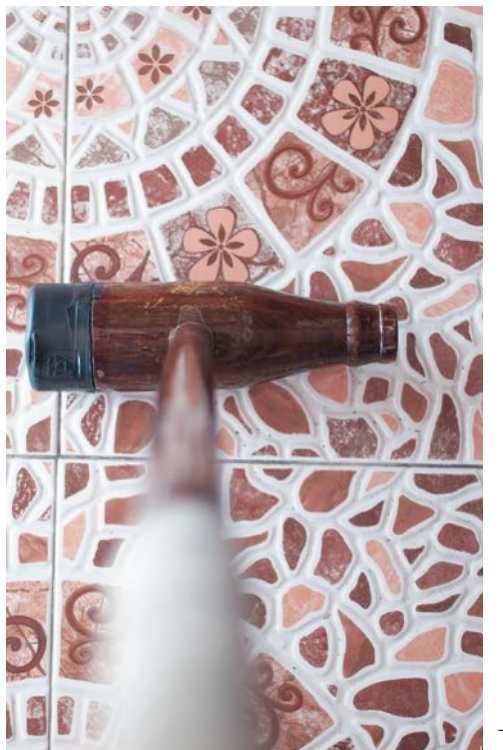
นอกเหนือจากอุบัติเหตุฉุกเฉินแล้ว ทีมกู้ชีวยังคอยทำหน้าที่รับส่งผู้ป่วยระหว่างโรงพยาบาลหรือจากบ้านไปยังโรงพยาบาล โดยการ

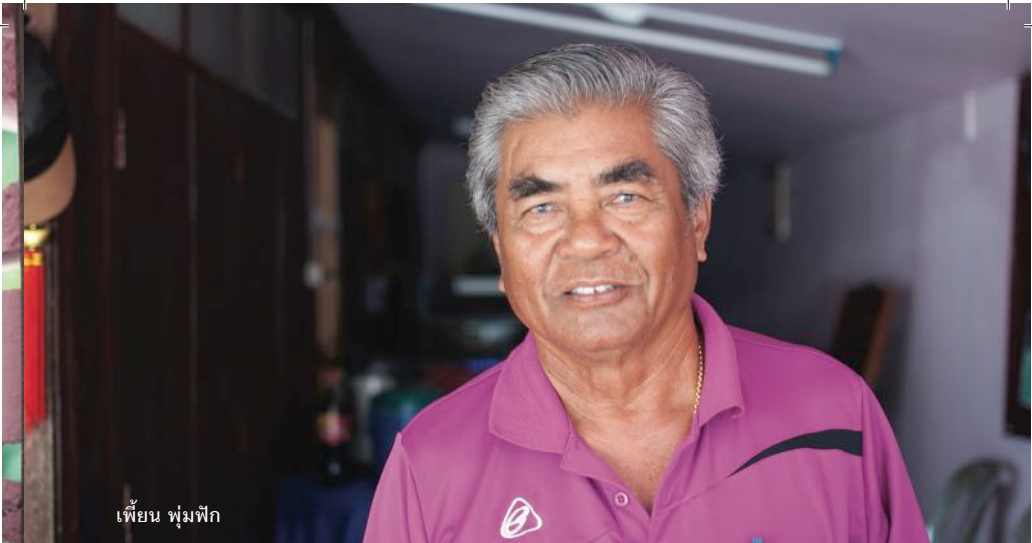
ประสานความร่วมมือจากโรงพยาบาลเพชรบูรณ์ และประชาชนในเขตเทศบาล โดยชาวบ้านสามารถติดต่อแจ้งเหตุที่เกิดได้โดยตรง หรือติดต่อผ่านเลขหมายของสำนักงานเทศบาลตำบลวังชมภู และศูนย์เรนทร 1669

ช่วงที่งานซุกที่สุดก็เห็นจะไม่พ้นเทศกาลปีใหม่ สงกรานต์ รวมถึงช่วงฤดูฝน ซึ่งมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นบ่อยครั้ง

“อันดับแรกต้องตั้งสติ บอกสถานที่ บอกอาการผู้ป่วย และแจ้งเบอร์ติดต่อกลับ” คือสิ่งสำคัญจากใจทีมกู้ชีพ ที่อยากฝากถึงทุกคน “และอย่าโทรมาแกล้ง” ...นี่ก็สำคัญ

วู้ดบอล

A portrait of a middle-aged man with grey hair, smiling, wearing a purple polo shirt. The background is slightly blurred, showing an indoor setting.

เพี้ยน พุ่มพิก

ความพิเศษข้อหนึ่งของกีฬาฟุตบอลคือ เล่นได้ทุกวัย ไม่ว่าจะเป็นวัยเรียน วัยทำงาน หรือวัยสูงอายุ แต่จะเป็นที่นิยมมากในหมู่ ผู้สูงวัย เพราะเป็นกีฬาที่ไม่เน้นพละกำลัง เล่น ไปตามจังหวะ ไม่เร่งร้อน ทั้งยังเป็นการมารวมกลุ่มพบปะพูดคุยกับเพื่อนวัยเดียวกันด้วย

วันนี้กีฬาฟุตบอลแพร่หลายในทุกภูมิภาคทั่วประเทศ จนได้รับการบรรจุเข้าเป็นกีฬาแห่งชาติ มีจัดแข่งขันทุกปี โดยที่ตำบลวังชมภู นั้น ทางเทศบาลได้จัดตั้งชมรมฟุตบอลขึ้นเมื่อ ปี 2551 ในสมัยที่ **เอนก นาควิจิตร** เป็นนายกเทศมนตรี ซึ่งได้สนับสนุนอุปกรณ์การเล่นให้ 6 ชุด แก่ทั้ง 6 ชุมชนในเขตเทศบาลตำบลวังชมภู พร้อมทั้งจัดแข่งขันในงานกีฬาสัมพันธ์ของเทศบาล โดยมีสมาชิกรุ่นแรกเป็นกลุ่มกรรมการชุมชนทั้ง 6 ชุมชน

ในเวลานั้น **เพี้ยน พุ่มพิก** ประธานชมรมกีฬาฟุตบอลเทศบาลตำบลวังชมภู เป็นกรรมการชุมชนอยู่ จึงได้เข้าร่วมแข่งขันตั้งแต่อยู่นกยูงเบิก กระทั่งปี 2552 ก็ไปอบรมที่

วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์ แล้วมาถ่ายทอดความรู้ภายในชุมชน

ในช่วงแรก แม้จะเล่นเป็นบ้างไม่เป็นกันบ้าง แต่ทุกคนก็มาฝึกเพื่อออกกำลังกาย ตอนหลังเริ่มออกไปแข่งตามจังหวัดต่างๆ ที่ส่งหนังสือมาเชิญ ทั้งนครสวรรค์ พิจิตร โลกแพร่ สุโขทัย ขอนแก่น อุตรดิตถ์ อุตรดิตถ์ มหาสารคาม ไปทุกแห่งทุกที่เพื่อหาประสบการณ์ โดยได้รับสนับสนุนจากกองทุนหลักประกันสุขภาพเทศบาลตำบลวังชมภู ต่อเนื่อง 2 ปี ก่อนจะบรรจุเข้าเป็นเทศบาลบัญญัติ

“เดินทางไปด้วยรถส่วนตัว ได้ค่าเบี้ยเลี้ยง 150 บาท ที่พัก 300 บาท ส่วนค่าน้ำมันจ่ายกันเอง” เพี้ยนว่า “ตอนหลังเขาไม่ค่อยเชิญแล้ว เพราะไปกวาดรางวัลเขามาหมด”

กีฬาฟุตบอลต้องใช้ประสบการณ์ รวมทั้งสมาธิสูงในการเล่น กองเชียร์จึงต้องคอยเชียร์ ส่วนใหญ่จะเล่นในสนามหญ้าเป็นหลัก มีสนามดินบ้าง และเล่นได้ตีช่วงปลายฝนต้นหนาว เพราะอากาศดี ไม่มีฝน หญ้าไม่ค่อยยาว

ชมรมฯ มีนักกีฬาประมาณ 80 กว่าคน
ทั่วตำบล ฝึกซ้อมและเข้าแข่งขันรายการต่างๆ
อย่างต่อเนื่อง อย่างเดือนสิงหาคมที่ผ่านมา
เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาและนันทนาการ
ผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย ส่วนรายการใหญ่ๆ
คือ การเป็นตัวแทนไปแข่งกีฬาแห่งชาติเดือน
ธันวาคม 2558 โดยครั้งนี้ส่งทีมหญิง ทีมชาย
ทีมละ 6 คน และมีเดี่ยว (แฟร์เวย์) อีก 2 คู่

ปัจจุบันตำบลวังชมภูมีสนามฟุตบอล 2
แห่ง คือที่ อบต.วังชมภู และที่เทศบาลตำบล
วังชมภู โดยช่วงที่มีการแข่งขันจะนัดซ้อมเวลา
บ่ายสองโมงทุกวัน มีสมาชิกมาร่วมซ้อม
ประมาณ 12-20 คน ถ้าเป็นฤดูฝนจะหยุดซ้อม
น้อยหน่อย และหากเป็นฤดูฝนจะหยุดซ้อม
เพราะสนามเปียก ไม่สามารถเล่นได้

กว่าจะมาถึงจุดนี้ ชมรมต้องฟันฝ่ามาเยอะ
ด้วยรางวัลหลากหลายสีสรรหลายขนาดที่เรียงรายอยู่
คือกำลังใจให้ฝึกซ้อม ส่วนเงินรางวัลที่ได้ นำ
มาต่อยอดซื้ออุปกรณ์การเล่น ซึ่งเป็นของ
ส่วนตัว โดยอุปกรณ์การเล่นแต่ละชิ้นมีราคา

ค่อนข้างสูง เพราะหากเป็นรายการแข่งระดับ
นานาชาติ จะมีการกำหนดให้ใช้อุปกรณ์ที่ได้
มาตรฐานสากล

“ที่ได้รับการยอมรับต้องของประเทศ
ได้หวั่น รายการใหญ่ก็ใช้ของดี ส่วนสนาม
ย่อยๆ ตามภูมิภาค หลักเกณฑ์ไม่ได้เข้มงวด
เรื่องอุปกรณ์เท่าไร” เพียงว่า

ทุกวันนี้ชมรมยังเดินสายแข่งขันในหลาย
รายการ เป็นการหาประสบการณ์ ความ
ท้าทายใหม่ ซึ่งในวัยที่ล่วงเลยมาจนถึงวันนี้
การแข่งขันจึงเป็นการแข่งขันกับตัวเองเสีย
มากกว่า เสริมกำลังใจ กำลังใจ ทั้งยังได้
พบปะเพื่อนวัยเดียวกันจากท้องถิ่นอื่น ส่วน
รางวัลถือเป็นเกียรติยศ เป็นความภาคภูมิใจ
อย่างรางวัลกีฬาแห่งชาติขอนแก่น ครั้งที่ 40
เหรียญทอง ประเภทหญิงแฟร์เวย์ ปี 2555
ซึ่งชมรมมักได้ในรายการนี้เป็นประจำทุกปี

“ส่วนเหรียญทองประเภททีมยังไม่เคยได้
ได้แต่เหรียญเงิน ก็ได้แต่หวังว่าอีกไม่นาน”
เพียงนั้งท้าย

ชมรมผู้สูงอายุ

สมพร กลิ่นสุคนธ์ขจร

หากเดินผ่านบริเวณท่ารถช่วงหกโมงเย็นของทุกวัน จะเห็นผู้สูงอายุในเขตเทศบาลวังชมภู 20 กว่าคน มารวมตัวกันร่ำไม้พลองและรำไทเก๊ก กระทั่งหนึ่งทุ่มจึงแยกย้ายกันกลับบ้าน นับเป็นหนึ่งในกิจกรรมประจำของชมรมผู้สูงอายุตำบลวังชมภู

สมพร กลิ่นสุคนธ์ขจร ประธานชมรมผู้สูงอายุ ย้อนความให้ฟังว่า ตนเองรวมกลุ่มกับเพื่อนประมาณ 50 กว่าคน ร่ำไม้พลองรำไทเก๊กกันตั้งแต่ปี 2549 หากแต่ไม่ได้เป็นชมรมอย่างเป็นทางการ โดยมารวมกันเพื่อออกกำลังกายในแบบที่ตนเองชื่นชอบ

“แรกๆ จ้างครูมาสอนรำไม้พลอง โดยได้รับงบประมาณจากกองทุนหลักประกันสุขภาพเทศบาลตำบลวังชมภู จนเมื่อเป็นแล้ว ก็ไม่ได้จ้าง รำกันเอง” สมพรว่า

ต่อมาในราวปี 2554 อดีตนายกเทศมนตรี**เอนก นาควิจิตร** เรียกผู้สูงอายุไปประชุมกันเพื่อจะก่อตั้งชมรมผู้สูงอายุอย่างเป็นทางการ

ขณะนั้น สมพรในฐานะผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านก็เข้าร่วมประชุมด้วย ที่ประชุมเห็นพ้องต้องกัน จึงเลือกผู้นำขึ้นมา มีประธาน รองประธาน เลขาธิการ เทรย์ญิก ปฏิกม

ปัจจุบันชมรมผู้สูงอายุตำบลวังชมภูมีสมาชิกทั้งหมด 76 คน ส่วนมากอาศัยอยู่ในเขตเทศบาล เวลาเทศบาลมีกิจกรรมอะไรก็จะรวมตัวกันตั้งแต่ 50 - 70 กว่าคน เพื่อมาช่วยงานที่เทศบาล ทั้งวันพ่อ วันแม่ ประเพณีสงกรานต์ วันเข้าพรรษา ขณะที่กิจกรรมออกกำลังกายก็ยังมีเหมือนเดิม

การรวมกลุ่มทำให้ผู้สูงอายุได้พบปะสังสรรค์กับเพื่อนๆ รุนราวครวเดียวกัน นอกจากนั้น การได้ออกกำลังกายทุกวันยังทำให้ผู้สูงอายุมีสุขภาพกายที่ดี ไปพร้อมๆ กับสุขภาพใจด้วย

“ได้ออกแรงแล้วไม่ค่อยเครียด แข็งแรงไม่ปวดแข้งปวดขา” สมพรบอก

វັត្តបុរេបុរ Culture

វិស័យ
វិបស្សនា
ច.អើច ច.ឈប់ប្រឡង

ผู้คนส่วนใหญ่ในตำบลวังชมภูเป็นคนพุทธ
ซึ่งที่นี่ก็มีวัดสำคัญ ที่เป็นแหล่งสำหรับศึกษา
ปฏิบัติธรรม นอกจากนี้ยังมีมัสยิดอีกแห่งหนึ่ง
ซึ่งเป็นมัสยิดแห่งเดียวในประเทศนี้กระมังที่
ทาสีชมพู

ผู้สูงอายุปฏิบัติธรรมบ้านงามประทีป

ในช่วงเข้าพรรษา วันพระและวันสำคัญทางศาสนา ผู้สูงอายุ 23 คนที่มีความศรัทธาในพระพุทธศาสนา จะเข้ามารวมตัวกันที่วัดโนนประสาธรรค์ เพื่อปฏิบัติธรรมดำเนินวิถีของชาวพุทธผู้ยึดมั่น

“เริ่มตั้งแต่ปี...” อุดมและเพื่อนๆ ช่วยกันย่นความจำกันอยู่ครู่ใหญ่ “2548 ใช่แล้ว ตอนนั้นมีเพื่อนไปผ่าตัดเต้านม กลับมาก็เลยชวนกันปฏิบัติธรรม ที่เ็กรวมตัวกันได้เ็กาคคน มาปฏิบัติธรรมช่วงวันเข้าพรรษา มานอนค้างคืนที่วัดในวันพระเ็ก วันพระใหญ่ รวมไปถึงวันสำคัญต่างๆ เช่น วันพ่อ วันแม่ วันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา” **อุดม วงศ์พุด, ลิน อุดแก้ว และ แสง แก้วกองทรัพย์** ชาวบ้านหมู่ที่ 11 สมาชิกรุ่นก่อตั้งของกลุ่มผู้สูงอายุปฏิบัติธรรมบ้านงามประทีปช่วยกันย่นความหลังให้ฟัง

สามเณรอธิวัฒน์ อินทะ

การปฏิบัติธรรมประกอบด้วยการนั่งสมาธิ และสวดมนต์สี่ครั้ง คือหกโมงเช้าก่อนตักบาตร สามโมงเช้าก่อนพระฉันเพล ห้าโมงเย็น และ สามทุ่มก่อนเข้านอน

ผู้สูงอายุที่มาปฏิบัติธรรมจะมาที่วัดตั้งแต่ หกโมงเช้าเพื่อทำวัตรเช้าจากนั้นทำบุญ ตักบาตรพร้อมกับชาวบ้าน ประมาณสามโมง เข้าเริ่มทำวัตรสวดมนต์อีกรอบ ก่อนจะพักผ่อน เพลตอน 11 โมง พอถึงเวลาบ่ายโมงจะมีการ สวดธรรมจักร ช่วงบ่ายสามถึงบ่ายสี่โมงเป็น

เวลาพัก จากนั้นห้าโมงเย็นถึงหนึ่งทุ่มจะ ทำวัตรเย็น แล้วพักผ่อนชำระล้างร่างกายตาม อริยาคัย ก่อนรวมตัวกันประมาณสามทุ่มเพื่อ สวดมนต์ สี่ทุ่มครึ่งนั่งสมาธิเดินจงกลม แล้ว เข้านอน จากนั้นตื่นตีสามทำวัตรเช้า สวดมนต์ นั่งสมาธิ เดินจงกลม ตีห้ารับศีลห้า แล้ว แยกย้ายกันกลับบ้านในตอนเช้า

นอกจากการปฏิบัติธรรมแล้ว วัด โนนประชาสรรค์ยังเป็นสถานที่รวมใจของคน ต่างวัยอีกด้วย สามเณรอธิวัฒน์ อินทะ

เล่าให้ฟังว่า ที่วัดจัดงานบุญปีละสี่ถึงห้าครั้ง คือในวันขึ้นปีใหม่ ทำบุญผะเหวดในเดือนสาม ตักบาตรเทโวในวันออกพรรษา และผ้าป่าในวันสงกรานต์ ซึ่งเวลาจัดงาน จะมีทั้งแม่ขาว และเด็กนักเรียนจากโรงเรียนบ้าน กม.2 มาช่วยกันเตรียมงาน ทำความสะอาดวัด รวมถึงปฏิบัติธรรม

สามเณรอธิวัฒน์ยังให้ความรู้เพิ่มเติมว่า ยังมีงานบุญประเพณีท้องถิ่นอีกสองชนิดที่ทำผลัดกันทุกสามปี อย่างแรกคือบุญเบิกบ้าน หรือบุญซำฮะ ซึ่งทำที่บ้านหรือที่ศาลาอเนกประสงค์ บางครั้งทำที่ทางสามแพร่ง ถ้าทำคนเดียวจะทำกระธงเก้าห้อง ถ้าทำรวมกันจะเป็นกระธงเก้าชั้น และมีพระไปสวดสามคืน

เมื่อทำบุญเบิกบ้านครบสามปีแล้วจะทำบุญอีกชนิดหนึ่ง เรียกว่าการสะเดาะเคราะห์ ต่อชะตา หรือเสียเคราะห์หลวง ซึ่งทำที่วัด โดยที่วัดโนนประชาสรรค์จะแต่งเครื่องไม่เหมือนกับที่อื่น คือมีข้าวดำ ข้าวแดง แกงส้ม แกงหวาน และมีเครื่องพัน (คือพันบุรีให้ถึงพันมวน)

“สุขภาพดี จิตใจสบาย ใจเย็น ที่เคยหงุดหงิด ตาลูกหลาน ก็ไม่ฉุนเฉียวอย่างนั้นแล้ว” อุดมพุดขึ้น

นับเป็นคุณค่าทางจิตใจที่ไม่อาจประเมินค่า และไม่สามารถซื้อหาได้จากที่ไหน แต่มีให้เก็บเกี่ยวไปฟรีๆ...

ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิต วัดวังชมภู

วัดคือสถานที่รวมจิตใจของชาวพุทธ และมีความผูกพันใกล้ชิดกับวิถีชีวิตของชาวไทยมาแต่ครั้งอดีต สำหรับวัดวังชมภู นอกจากจะทำหน้าที่ของศาสนสถานแล้ว ยังมีความสำคัญอีกด้านคือ เป็นแหล่งพัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรมที่เปิดกว้างสำหรับทุกคน

“ในความเป็นจริงนั้น เมื่อปี 2530 ที่นี้เริ่มมีการบรรพชาสามเณรฤดูร้อน โดยเจ้าอาวาสรูปที่ 2 แล้วก็หยุดไปพักหนึ่ง กระทั่ง 2539

ก็กลับมาทำใหม่ โดยพระครูกิตติคุณสาร ซึ่งเป็นเจ้าอาวาสรูปที่ 3” พระครูจำรัส อภิวิฑฒโน ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดวังชมภู ย้อนความให้ฟัง

ปี 2540 ทางวัดจัดอบรมโครงการพุทธบุตรเพื่อชีวิตใหม่ ให้แก่นักเรียนระดับมัธยมในจังหวัดเพชรบูรณ์ มีหลายโรงเรียนมาอบรม นอกจากนั้นยังมีการสอนพุทธศาสนาวินัยปฏิบัติ พระครูจำรัส ซึ่งในขณะนั้นยังเป็นฆราวาส

รับราชการครูอยู่ที่โรงเรียนบ้านสามแยกวังชมภู ในตำแหน่งรองผู้อำนวยการ ก็ได้ช่วยเหลือวัดวังชมภูทุกปี ทั้งด้านประชาสัมพันธ์ หารายได้ และดูแลสามเณรภาคฤดูร้อนตลอดโครงการ

นอกจากนั้นแล้ว ที่นี่ยังจัดอบรมด้านคุณธรรมจริยธรรมแก่ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ รวมทั้งประชาชนทุกกลุ่มวัย จากข้างนอกและในชุมชน จนได้เป็น 'สำนักงานพัฒนาคุณภาพชีวิตจังหวัดเพชรบูรณ์' มีพระครูกิตติคุณसारเจ้าอาวาสขณะนั้น เป็นผู้อำนวยการ

ในปี 2556 เจ้าอาวาสกิตติคุณसारออกจากวัด พอดีกับที่พระครูจำรัสเกษียณอายุราชการและออกบวช จึงได้สานต่องานของวัดที่ทำร่วมกับชุมชนเรื่อยมา

"อาตมารับผิดชอบโรงเรียน อบจ. (โรงเรียนวังชมภูวิทยาคม) โรงเรียนบ้านสามแยกวังชมภู แล้วก็โรงเรียนบ้านนายม ไปเป็นวิทยากรอบรมค่านิยมโดยใช้หลักการของ

พระพุทธศาสนาเข้าไปจับ" พระครูจำรัสบอก

ปัจจุบันงานที่วัดดำเนินการต่อเนื่องอยู่ คือการจัดโครงการลานธรรมลานวิถีไทยของสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ กระทรวงวัฒนธรรม ซึ่งในโครงการนี้ประกอบด้วยโครงการย่อยๆ ถึง 4 โครงการ หนึ่งคือโครงการวันมาฆบูชาส่งเสริมคุณธรรมนำสุขมาให้ ที่ทางวัดร่วมกับโรงเรียนบ้านสามแยกวังชมภู จัดกิจกรรมเวียนเทียน ฟังธรรม และพัฒนาวัดวังชมภู

สองคือโครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อนเฉลิมพระเกียรติ ถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมาร และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เนื่องในวโรกาสสำคัญ ต่อเนื่องตลอดทั้งปี

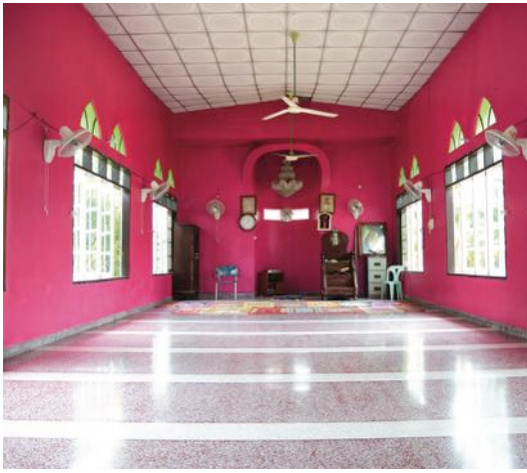
สามคือโครงการชวนน้องเข้าวัดทำความดี ถวายแผ่นดินด้วยจิตอาสา ที่ทางวัดร่วมกับ สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดเพชรบูรณ์ จัด กิจกรรมให้ผู้ต้องโทษที่อยู่ระหว่างการคุม ประพฤติ มาบำเพ็ญประโยชน์ อบรมธรรมะ พัฒนาวัด และสร้างโรงศพ และสี่ โครงการวัน วิชาบูชา ปวงประชาน้อมถวายพระราชาศุล แต่ในหลวงและราชินี ที่ทางวัดร่วมกับชาว วังชมภู จัดกิจกรรมทำบุญตักบาตร ถวายผ้าป่า และสังฆทาน พร้อมเวียนเทียนทักษิณาวัตร

ด้วยเป็นสถานที่ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของ คนทุกวัย และมีกำลังหลักที่ทำงานใกล้ชิดกับ ชุมชน วัดวังชมภูจึงเป็นสถาบันที่คอยพัฒนา คุณธรรมจริยธรรมและคุณภาพชีวิตอย่าง ต่อเนื่องเรื่อยมา ขณะที่พิธีกรรมตามหลัก ศาสนา วัดวังชมภูก็เป็นศูนย์กลางในการ ดำเนินกิจกรรมมิได้ขาด เป็นนาบุญที่เปิดรับ คนทุกผู้ที่มีจิตศรัทธา

มัสยิดสามแยกวังชมภู

มัสยิดสีชมพูสดใสน่าเห็นเด่นชัดสะดุดตา ตั้งอยู่หมู่ที่ 9 บ้านโนนโรงเลื่อย ตำบลวังชมภู เป็นศูนย์รวมของชาวมุสลิมในจังหวัด เพชรบูรณ์และจังหวัดพิจิตร ก่อนที่พื้นที่ต่างๆ จะมีมัสยิดของตัวเอง

ย้อนกลับไประาว 70 ปีที่แล้ว **อุมัร คลีต่าป** ชาวมุสลิมจากปากีสถาน ออกเดินทางไกล แสวงหาโชคลาภด้วยตัวคนเดียว กระทั่งมาถึง จังหวัดเพชรบูรณ์ ประเทศไทย

อุมัรตัดสินใจลงหลักปักฐานที่ตำบลวังชมภู ในปีพุทธศักราช 2495 ยึดอาชีพยามที่โรง เลื่อย พอเห็นช่องทางก็เริ่มรับเหมามาขาย โดย สมัยนั้นใช้วิธีเหี่ยมเกวียน ต่อมาอุมัรชวนให้ เพื่อนฝูงจากปากีสถานมาตั้งรกรากด้วยกันที่นี้ นับเป็นยุคที่ชาวมุสลิมจากปากีสถานรุ่นแรกมา ตั้งถิ่นฐานที่ตำบลวังชมภู ดำรงชีวิตเรื่อยมา ขยับขยาย จนปัจจุบันมีชาวมุสลิมปากีสถานใน วังชมภู 9 ครอบครัว หรือประมาณ 30 คน

มาลินี ภมรคล หนึ่งในบุตรธิดา 9 คนของ อุมัร เล่าว่า ชาวมุสลิมในวังชมภูมีหลากหลาย ชาติพันธุ์ ทั้งที่มาจากปากีสถาน พม่า และทาง ตอนใต้ของประเทศไทย สมัยก่อนไม่มีมัสยิด ชาวมุสลิมรวมตัวกันประกอบศาสนพิธีที่บ้าน

หลังใหญ่ หรือ มุซอลลา ในภาษาอาหรับ ทำ ละหมาดในวันศุกร์ และวันอีดิ (วันสำคัญของ ประชาชาติอิสลาม) จนในปี 2520 อุมัร คุณพ่อ ของมาลินี ก็เลยคิดขึ้นมาว่าควรจะมีมัสยิด

“ตอนนั้นคุณพ่อออกเดินสายทั่วประเทศ ไทย ขอรับบริจาคเงินตามบ้าน เพื่อมาสร้าง มัสยิด” มาลินี เล่า

อุมัรบริจาคที่ดิน 4 ไร่สำหรับเป็นกุโบร และได้มอบที่ดินให้มัสยิด จนมัสยิดสามแยก วังชมภูเริ่มก่อสร้างเมื่อปี 2522 สร้างเสร็จ ในปี 2525 และตกแต่งพัฒนาเรื่อยมา

ส่วนที่มาที่ไปของสีชมพู **กำพล ภมรคล** บุตรชายของอุมัร เล่าว่า เพราะอิหม่ามชอบ สีชมพู จึงเริ่มทาสีชมพูให้มัสยิดเป็นครั้งแรก ราวปี 2547-2548 และทาสีชมพูเรื่อยมา อาจมีเฉดสีแตกต่างกันบ้าง แต่อย่างไรก็เป็น สีชมพู

“น่าจะเป็นศาสนสถานแห่งแรกของโลก เลย์ที่เป็นสีชมพู” กำพล ยิ้ม

นอกจากเป็นศาสนสถานแล้ว มัสยิดแห่งนี้ เคยเป็นที่อบรมเยาวชนมุสลิมภาคฤดูร้อน ทั้ง ลูกหลานรุ่นนี้ของอุมัรยังมีแผนว่าจะตั้ง โรงเรียนสอนเยาวชนมุสลิมด้วย

กินอิ่ม อยู่สบาย เที่ยวเพลิน

Eat-Stay-Travel

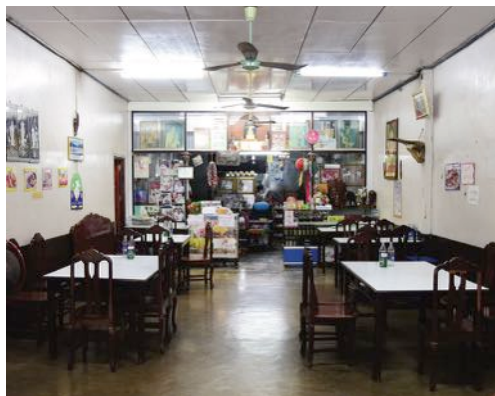
เราได้ลิ้มลองอาหารชั้นชื่อในเขตเทศบาล
กันไปหลายร้าน เลยมาแนะนำให้ไปลองชิมดู
กัน นอกจากนี้ยังขอพาไปเยือนโฮมสเตย์ที่เรา
พัก ดูว่าจะสบายขนาดไหน จากนั้นปิดท้ายด้วย
การไปสักการะหลวงพ่อทบที่วัดช้างเผือก เพื่อ
เป็นสิริมงคลแก่ชีวิตต่อไป

ร้านนิตอาหารป่า

นิตยา จิตทอง

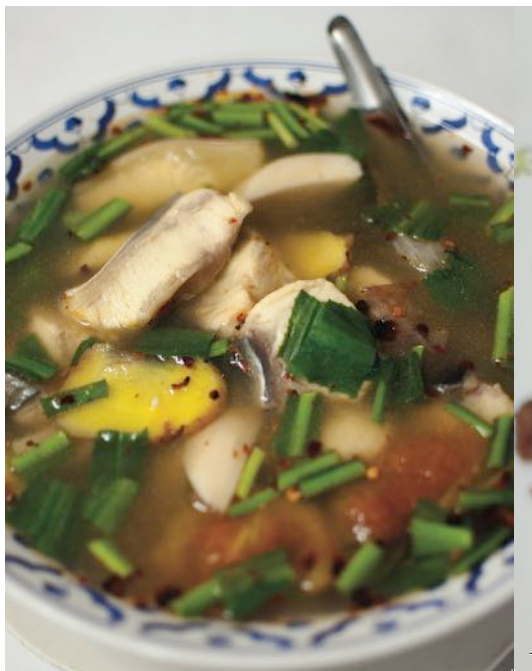

86 วิธีชิมฟู ของคนวังชมภู

ร้านนี้ตั้งอยู่บริเวณสามแยกวังชมภู เปิดมานานกว่า 20 ปี เป็นร้านเล็กๆ ที่มีเมนูอาหารเป็นเอกลักษณ์ บริการเป็นกันเอง ส่วนมากคนที่มาอุดหนุนเป็นคนในพื้นที่ นักท่องเที่ยวก็มีประปราย

อาหารที่นี่มีหลากหลาย ทั้งต้มยำปลา ผัดเผ็ดแย้ ปลาสามรส แกงต่างๆ แล้วแต่จะเลือกสรร แต่ไม่ว่าจะเลือกเมนูไหน ก็อร่อยเด็ดทุกเมนู ซึ่ง นิตยา จิตทอง เจ้าของร้านบอกว่า จะมีคนนำวัตถุดิบมาส่ง ซึ่งหลายอย่างมีเฉพาะฤดูกาล เช่น ปลาหนังอ่อน เห็ดเผาะ เมนูอาหารและราคาจึงเปลี่ยนแปลงไปตามฤดูกาลด้วย โดยเมื่อก่อนเศรษฐกิจดี จะมีอาหารป่ามากกว่านี้

ร้านนิตอาหารป่า เปิดทุกวัน ตั้งแต่ 10.00 ถึง 18.00 น. ซึ่งเจ้าของร้านให้เหตุผลว่าที่ไม่เปิดดึก เพราะเจ้าของร้านอายุมากแล้ว

ร้านพัคไทยแคปหมูวังชมภู
และกาแฟสดวังชมภู

วิไลลักษณ์ คงวุธ

ณัฐวุฒิ จิงวาทิช

ที่สามแยกวังชมภู ยังมีร้านที่เหล่านักชิมไม่ควรพลาด คือร้านผัดไทยแคปหมูวังชมภู ที่ได้นำแคปหมูมาจับคู่กับผัดไทยอย่างลงตัว

วิไลลักษณ์ คงวุธ ผู้ดูแลร้านรับรองว่า ผัดไทยที่นี่ไม่ต้องปรุงเพิ่ม เพราะอร่อยกลมกล่อมอยู่แล้ว

อีกเมนูที่จัดว่าเด็ดคือหมูสะเต๊ะ ที่ไม่มันไม่ดำ ทั้งน้ำจิ้มและอากาศก็ไม่เหมือนที่อื่น ส่วนเมนูอื่นๆ ก็มีก๋วยเตี๋ยวคั่วไก่ สุกี้แห้ง ข้าวหมูทอด และอาหารตามสั่งอีกมากมาย หากอ้อมแล้วมีกล้วยกรอบไส้แยมมะขามไว้ให้ขบเคี้ยว สามารถซื้อรับประทานที่นั่น หรือนำ

กลับไปเป็นของฝากก็รับรองว่าถูกใจผู้รับ

ร้านนี้เปิดมา 11 ปี โดยพี่สาวของวิไลลักษณ์เป็นผู้ริเริ่มและคิดค้นสูตรอาหาร ทำกันในครอบครัว เปิดทุกวัน เวลา 7.00-15.00 น. หยุดเฉพาะวันที่มีธุระ สามารถแอบดูความฮอตของร้านได้ที่เฟซบุ๊ก "ผัดไทยแคปหมู วังชมภู น้ำแดง" ส่วนการเดินทาง สามารถใช้ GPS นำทางได้

หลังทานอาหารแล้วก็แนะนำให้ต่อยด้วยเครื่องดื่มร้านข้างๆ กัน คือร้านกาแฟสดวังชมภู ขนาดกะทัดรัด ของ ณัฐวุฒิ จิงวาทิช ที่ทำด้วยใจรัก เปิดทุกวัน เวลา 9.00-15.30 น.

วิเชนทร์ และ สมศรี เทศศรี

ร้านลาบป่าหล่น

ใครได้ลองแวะร้านลาบป่าหล่นเป็นต้องติดใจ เพราะลาบและอาหารพื้นเมืองอีสานของที่นี่ ถึงเครื่องถึงรสจริง ๆ มีให้เลือกหลากหลาย ตั้งแต่ไปจนถึงลาบกึ่งสุก ลาบดิบ ต้มแซบเนื้อ อาหารประเภทปลา ไก่ กบ ทะเล รวมถึงอาหารตามสั่ง ซึ่งจัดว่าเด็ดทุกเมนู

วิเชนทร์ เทศศรี และ สมศรี เทศศรี สามีภรรยา นับเป็นรุ่นที่สองของร้าน ทั้งสองบอกว่าร้านเปิดมายาวนานกว่า 40 ปี และป่าหล่นเป็นชื่อของคุณแม่ของสมศรี

หากใครไม่อยากพลาดชิมอาหารรสเยี่ยม บริการถูกใจในราคาสบายกระเป๋า ก็ขอเชิญที่ร้านลาบป่าหล่น หน้าปากซอยเทศบาลชุมชน 6 เปิดตั้งแต่ 10.00-19.00 ทุกวัน

โฮมสเตย์บ้านพีจันทร์

พีจันทร์

ลำไย หอยใหญ่ หรือพีจันทร์ นำบ้านพักของตัวเองมาเปิดเป็นโฮมสเตย์ได้ราวปีกว่า ตัวบ้านกว้างขวาง บรรยากาศปลอดโปร่ง โดยพีจันทร์เน้นความเป็นกันเอง ตามลักษณะของเจ้าตัวที่เป็นคนง่ายๆ สบายๆ คุยสนุก พีจันทร์บอกว่า ตัวเองเป็นคนหล่่มลัก แต่มาอยู่ที่วังชมภูเพราะแฟนมาทำงาน และติดใจที่นี่เพราะค่าครองชีพไม่สูง

รุ่งเช้าของวันแรกที่เข้าพัก ได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นด้วยอาหารเหนือฝีมือแม่ครัวคนเมืองเหนือแท้ๆ ทั้งแกงฮังเล ผักกาดจ้อ แกงเปราะ (แกงหน่อไม้ใส่ใบย่านาง) และแม่ครัวยังเตรียมน้ำเงี้ยวประจำการไว้ด้วย ด้วยพีจันทร์เปิดโซนด้านหน้าที่อยู่ติดกับถนนใหญ่เป็นร้านขนมจีนน้ำเงี้ยว

“อาหารเช้า เราจะถามแขกว่าอยากกินอะไร แต่เช้าวันแรกจะเน้นของเหนือ เช่น น้ำพริกฮอง แกงฮังเล ผักกาดจ้อ ใส่อั่ว” พีจันทร์บอก

ที่นี่รองรับคนได้ประมาณ 30 คน เพราะมีบ้าน 2 หลัง หลังเล็กรับได้ 6 คน หลังใหญ่รับได้มากกว่า 20 คน เพราะมีห้องโถงกว้างขวาง

โฮมสเตย์พีจันทร์ตั้งอยู่หมู่ที่ 9 ตำบลวังชมภู บนทางหลวงหมายเลข 21 ถนนสระบุรี-หล่มสัก กิโลเมตรที่ 203 หรือก่อนถึงไร่ก้านันจุลประมาณ 2 กิโลเมตร ผู้ใดสนใจสามารถติดต่อผ่านเทศบาลตำบลวังชมภูได้ด้วยส่วนใหญ่แขกที่มาพัก หากเป็นคนนอกต้องติดต่อผ่านเทศบาลทั้งสิ้น

วัดช้างเผือก (หลวงพ่อบุ)

เป็นวัดที่มีต้นไม้ใหญ่รายล้อม บรรยากาศสงบร่มเย็น มีประวัติเก่าแก่ยาวนาน เพราะเมื่อปี 2547 มีการขุดพบโบสถ์เก่าของวัดช้างเผือก ซึ่งสันนิษฐานว่ามีอายุประมาณ 300 ปี ตั้งแต่สมัยอยุธยา

ใจกลางของวัดมีอนุสรณ์ของ หลวงพ่อบุ ธรรมปัญญา (พ.ศ.2424-2519) ที่สร้างขึ้นพร้อมกับการบูรณะวัดและมณฑปของหลวงพ่อบุ มีประวัติจารึกว่า หลวงพ่อบุเป็นชาวเพชรบูรณ์ เกิดที่บ้านยางหัวลม ตำบลวังชมพู จังหวัดเพชรบูรณ์ เริ่มบรรพชาเป็น

สามเณรเมื่ออายุ 16 ปี และหลังจากอุปสมบทได้ไม่นาน ท่านก็เริ่มออกธุดงค์แสวงหาความรู้และความสงบนิ่งทางใจ โดยธุดงค์ไปทางภาคเหนือ ภาคอีสาน ภาคตะวันออก ตลอดจนประเทศลาวและกัมพูชา ต้องฟันฝ่าอุปสรรคนานัปการ แล้วก็กลับมาพัฒนาวัดต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ อบรมสั่งสอนสาธุชนจนเป็นที่เคารพเลื่อมใสของชาวเพชรบูรณ์

ที่นี่จึงเป็นสถานที่ที่ผู้ที่ผ่านมามากับลวงชมภูต้องเข้ามาสักการะ มิเช่นนั้นจะโดนค่อนข้างดว่ามาไม่ถึง

